

Erik Medison

NAJBOLJE ŠTO
BOG
IMA ZA TEBE

• Erik Medison • NAJBOLJE ŠTO BOG IMA ZA TEBE

Erik Medison

**Najbolje što
BOG
ima za tebe**

Naslov originala: ARE YOU MISSING GOD'S BEST?
Preveo: Miroslav Jelačić
Lektorisao: Prof. Radomir Babin
Odgovara: Viktor Sabo
Tehnički urednik: Ernest Arnold
Izdavač: SHALOM, Senta Jovana S. Popovića 15

Pri prevodu korišćeni su:
"Sveto pismo" u prevodu Daničića-Karadžića
"Novi zavet" u prevodu E.M. Čarnića

SADRŽAJ

Predgovor	7
Uvod	9
1.Najbolje što Bog ima za tebe	11
2.Dimenzija koja nedostaje	17
3.Vernici u olovnim čizmama	24
4.Pun Duha ali nemoćan	32
5.Kontroliši emocionalne promene	38
6.Teškoće, opasnosti i radosti	43
7.Odbacivanje žrtve paljenice	53
8.Daljnji uvid u štetu izazvanu odbacivanjem . . .	59
9.Druge evandelje	73
10.Sahranjen s Njim u krštenju	79
11.Krisa identiteta! Rešena!	87
12.Traženje koje je trajalo vekovima	92
13.Životne činjenice	98
14.Samo uspomena?	104
15.Božansko zdravlje	109
16.Nemoj se povrediti	115
17.Pronaći ćeš ono najbolje što Bog ima za tebe	119

Predgovor

Mladi Solomon je davno rekao: "...Jer mudrijem savjetom ratovaćeš i izbavljenje je u mnoštvu savjetnika" (Pr.Sol. 24:6). Solomon bi se osećao veoma sigurnim danas kada je mnoštvo hrišćanskih savetnika lako dostupno. Uporedio sam puno knjiga čija tematika je davanje saveta s hrišćanskog stanovišta i, iskreno govoreći, moram priznati da sam skoro u svima pronašao deo dragocene pomoći. Vrednost ove knjige sastoji se u tome što je veliki deo praktične mudrosti sabijen u srazmerno malo reči.

Slabost mnogo takvih knjiga leži u činjenici da se save-todavci sve više izoluju za rad isključivo u savetodavnim klinikama. Posledica je da je u previše slučajeva teorija dobra, ali da praksa zaostaje. Snaga ove knjige potiče od njenog autora Erik Medisona, dugogodišnjeg člana ja-kog misijskog tima uspešne lokalne crkve u Notingemu, u Engleskog.

Snaga tima proizlazi iz činjenice da je crkva utemeljila i samo učenje. Osim toga Erik Medison čvrsto veruje da je Biblija inspirisana reč živog Boga is zbog toga je sve nje-govo učenje bazirano na Bibliji. Iznad svega Erik je odan sledbenik Gospoda Isusa Hrista i njegov život i učenje su koncentrisani na Hristu.

Kolin Uiteker
Urednik časopisa "Redemption"

Uvod

Ova knjiga sadrži nekoliko tema koje bi se mogle dotaći nekih oblasti tvog hrišćanskog života, koje bi trebalo jače preispitati. Teološka pitanja, čak i neka kontroverzna, svedena su na njihove najjednostavnije termine i primena takvih istina mogla bi uskoro prouzrokovati radikalnu promenu u tvom hrišćanskom životu.

Naglasak je stavljen na činjenici da se uvek koncentrišemo na Hristovim savetima i da se držimo jednostavnog jevangelija koje je Pavle lično primio direktnim otkrivenjem Isusa Hrista (Gal. 1:6–10). Jevangelje koje je on tako ljubomorno čuva uvek je uzvišeno u svojoj jednostavnosti, natprirodno u plodovima i koncretisano na obavljenom poslu na krstu i Hristovom vaskrsnuću (2.Kor. 11:1–4).

Vera koja će ti pomoći da nađeš najbolje što Bog ima za tebe nije ona koja se zasniva na pozitivnom razmišljanju ili ona koja sadrži pozitivan duševni stav. To je bezazlena vera koja se, pošto je primila otkrovenje istine, moli Ocu u Isusovom imenu i onda tiho čeka da Sveti Duh ispuni molitvu (Jov. 16:13–23).

Ne postoji način na koji bi se ljudskim naporom mogao ostvariti ovaj prenos učenja (ono što umom poznaješ) u stvarnost (što poznaješ duševno). Samo Sveti Duh može ispuniti velika Božja obećanja. Naš jedini "zadatak" kada se opredeljujemo za Boga i otkrivanje njegovih večnih

tajni jeste da verujemo. Isus je rekao: "Ovo je djelo Božije da vjerujete onoga koga on posla" (Jov. 6:29). Svi ljudski pokušaji će završiti u razočarenju i frustraciji. "Kupuješ istinu koristeći Božju valutu – veru (Pr.Sol. 23:23).

Na primer, oproštenje tvojih grehova je besplatno, to je milosrdni poklon "Jer ste blagodaću spaseni kroz vjeru; i to nije od vas, dar je Božiji. Ne od djela, da se niko ne pohvali." (Ef. 2:8–9). Ako ga ne primiš pod Božjim uslovima, onda ga nećeš ni dobiti! Ali važno je zapamtiti da pošto si primio oproštenje verom, to mora da se održava delima, tj. opruštanjem drugima. "Jer ako oprštate ljudima grijehu njihove, oprostiće i vama otac vaš nebeski. Ako li ne oprštate ljudima grijeha njihovijeh, ni otac vaš ne će oprostiti vama grijeha vašijeh." (Mat. 6:14–15).

Drugi prijer je zahtevanje za oslobođenjem od starog ja. Ono može da postane stvarnost jedino ako verujemo u to. "Znajući ovo da se stari naš čovjek razape s njime, da bi se tijelo grijeo pokvarilo, da više ne bismo služili grijehu." (Rim. 6:6). I opet, ...s Hristom se razapeh. A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u tijelu, živim vjerom Sina Božijega, kojemu omiljeh, i predaće sebe za mene." (Gal. 2:19–20) Ali kada je jednom sveti Duh izvršio Božju smrtnu presudu nad starim ja, moraš to čuvati mrtvim.

Ti "veruješ" da bi prihvatio stvarnost Božjih obećanja i pošto si prihvatio, ti se "pokoravaš" da bi održao tu stvarnost. Ako preokreneš ovaj božanski redosled, ili učiniš samo deo toga, nikad nećeš naći – NAJBOLJE ŠTO BOG IMA ZA TEBE.

1

Najbolje što Bog ima za tebe

Ova knjiga je napisana za nanovo rođene hrišćane koji znaju da su njihovi gresi oprošteni i zaboravljeni, ali isto tako znaju da nisu pronašli slobodu da žive svoj hrišćanski život bez stresa i napetosti. Znaju da poseduju Hrista u životu, ali taj život se ni na kakav način ne bi mogao nazvati – izobilnim. (Jov. 10:10).

Ponekad je uzrok njihovoj nesreći očigledan kao što bi bio život u kome je odnos ili s Bogom ili s ljudima pogrešan. Ovo može varirati od prikrivene ljutnje do otvorene pobune, u stvari, do bilo čega što se ogrešuje o carski, božanski zakon po kojem treba voleti Boga i suseda kao sebe.

Problem može biti mnogo suptilniji, kao kada pokušavamo da živimo hrišćanski život vlastitim snagama, i veoma često uprkos mnogim dodatnim slabostima prouzrokovanim ranama iz detinjstva. U našoj potrazi za onim najboljim što Bog želi da nam dâ, ova knjiga će početi, nasuprot svakoj prihvaćenoj logici, suočavanjem sa jednom od najtežih činjenica koja će kako budemo napredovali postajati sve lakša. Činjenica je da, pokušavajući da činimo dobro svojim sopstvenim snagama, veoma često završavamo neuspehom i očajanjem, čak i osudom.

Ako je ikad bio slučaj da je "dobro bilo neprijatelj najboljem", to možemo naći u Pavlovoj dilemi u Poslanici Rimljanim, u glavi 7. on kaže: "Jer ne znam šta činim, jer ne činim ono što hoću, nego na što mrzim ono činim". (Rim. 7:15).

Kao prvo, veoma je važno shvatiti da ga njegova osuda i nesreća nisu pogodile zato što je bio beznadežni grešnik. On je već pronašao odgovor na taj problem u Poslanici Rimljanim 5:1, znao je da je opravdan verom i uživao je MIR SA BOGOM; ali ova nova osuda bila je osuda bespomoćnog sveca u telu i on je znao da, dok ne otkrije kako da hoda u duhu, neće imati MIR SA SOBOM.

Nema sumnje da je Pavle našao meru pobede nad grehom. Znao je što to znači primeniti verom divan čin da je na krstu, u Hristu, Bog umro za njegovo staro ja (Rim. 6:6). U Poslanici Rimljanim, u 7. glavi, u stihovima od 15. do 24. čini se da je nešto ipak još nepopravljivo pogrešno jer, mada je nameravao da radi dobro, radio je loše.

To je bilo tako sve dok nije naučio veoma bolnu lekciju "jer znam da dobro ne živi u meni, to jest u tijelu mojem". (Rim. 7:18). Shvatio je da je, i pored pokušaja da radi dobro, uspevao jedino da održi živim svoje staro ja. Da bi stvar bila još gora, otkrio je da greh može da se pojavi ako staro ja ne smatramo mrtvим.

Ako hoćemo da nađemo ono najbolje što Bog ima za nas, treba takođe da se suočimo sa strašnom činjenicom da naše staro ja ne samo da nije sposobno za zlo, nego nije sposobno ni za kakvo dobro. Moramo prihvatići dnev-

nu Božju smrtnu presudu ne samo nad našim ružnim starim ja, nego čak i nad našim starim dobrim ja. Oba ona predstavljaju objavu nezavisnog ja koje smo nasledili od Adama, a nismo nikad stvoreni da živimo nezavisno od našeg Stvoritelja.

Ako računamo s činjenicom da je naše staro ja razapeto s Hristom i ako ga očuvamo razapetim (Kol. 3:5), tada ćemo se ne samo osloboditi te kontrole, nego ćemo moći da predamo naše celo biće u posedovanje Hristovom Duhu, i bićemo u mogućnosti da se oslobodimo od "zakona grjehovnoga i smrti" (Rim. 8:2) i da nađemo Isusovu dinamičnu životnu snagu koja će raditi ono što zakon nije mogao (Rim. 8:3). Tada ćemo moći reći: "Sad nema osudjenja onima koji su u Hristu Isusu", više ne hodimo po telu (sopstvenim naporima) (Rim. 8:1).

Greh je moćna destruktivna snaga koja se nalazi dубоко čak i u nanovo rođenom verniku. Nikad neće biti iskorijenjen, ali živeći u Duhu možemo ga učiniti bespomoćnim (Rim. 6:6).

Svetost nije nemogućnost da grešimo – to je divna sposobnost da izaberemo da ne grešimo. Svetost u svoj svojoj spontanosti i sjaju znači jednostavno dozvoliti Hristu da pusti svoj život u tebe i kroz tebe u druge. Svetost je lakše ostvariti kada jednom zahtevaš ovo natprirodno izbavljenje od starog ja i dozvoliš mu da bude tvoje novo ja. Svetost ne eliminiše tvoje jedinstveno ja, ono ga uzvisuje. Poslušaj Pavlov opis dinamične tajne promenjenog života: "...s Hristom se razapeh. A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos." (Gal. 2:19–20).

Ista jednostavna vera koja te je prvo pomirila s Bogom i otvorila tvoj život Hristu, dozvoljavajući mu da te spase, mora se nastaviti. Jednostavno verovati znači da se mora primeniti spasilačka moć Isusa svaki dan tvog života (Rim. 5:10). Normalno hrišćanstvo je Isus Hrist koji živi svoj život kroz ljudska bića.

Ako, pak, misliš da je Božja smrtna presuda nad našim starim ja prestroga, treba da znaš da je isti princip ustavio i Isus u svom učenju kada je rekao: "jer bez mene ne možete činiti ništa" (Jov. 15:5). U alegoriji o pravom vinu, glavni cilj nije da nas poduči o večnom životu, nego kako da proizvedemo večne plodove. Pre nego što bismo uopšte mogli proizvesti sočne plodove života s njim, moramo biti spremni da priznamo da je naš stari ukorenjeni sistem sopstvenih pokušaja odsečen tako da bismo mogli biti spojeno s njim.

Ako pokušamo da se pridržavamo njegove zapovesti da volimo jedan drugog našim sopstvenim snagama, neprestano ćemo padati. Ljudska ljubav se ne može pridržavati ove zapovesti, mogla bi biti čista u namerama, ali je patetično nedostatna pri njenom izvršavanju. Sva ljudska ljubav je zaražena samoljubljem i, mada to nije uvek očigledno, bilo kakav pritisak u nekoj neprikladnoj situaciji će razotkriti kako je krhka.

Kada znamo ove istine, moramo uvideti da ih nije dovoljno poznavati umom. Moramo zamoliti Svetog Duha da ih razotkrije našem duhu. Biblijske spoznaje nisu samo intelektualne, one su iskustvene! Isus je rekao: "A ovo je život vječni da poznaju tebe jedinoga istinitoga Boga"

(Jov. 17:3). Večno živeti znači znati Boga, ne znati o Bo-gu. Žalosna je činjenica da možeš biti doktor bogoslovije, a da živiš kao davo. Možeš puno toga znati o religiji, a istovremeno biti pokvaren do srži.

Dakle, prati ovaj jednostavni uzor opredeljenja za Isusa Hrista. Prvo, složi se s tim da bez njega ne možeš ništa, zatim se moli. Moram da primam tvoj život svakodnevno da bih svakodnevno mogao da prenosim tvoju ljubav (Jov. 15:9–16). Rezultat će biti i izvrstan i dinamičan! Izvrstan će biti, jer nema veće sreće u životu od saznanja da si ti grana preko koje će drugi i videti i iskusiti Božju dobrotu – čistu dobrotu.

Biće dinamičan, jer prenoseći drugima čistu nesebičnu Božju ljubav, ti ćeš sebi priuštiti neizrecive koristi. Ljubav je najveća terapeutска snaga u vaskioni. Leči ne samo onoga ko je prima, nego i onoga ko je otpušta! Poremećen i uznemiren um može naći mir, emocionalne rane će se postepeno zalečiti i čak i psihosomatske bolesti nestati kako iz tela nestaje stres i ono se priučava odmoru. Konačno, kako sve više postaješ svestan da njegova ljubav teče kroz tebe prema drugima, Sveti Duh će te učiniti svesnim da "štogod hoćete ištite, i biće vam" (Jov. 15:7–8).

Isus se verovatno nasmejao kad je izrekao ovo neverovatno obećanje, jer je znao tajanstvenost njegovih reči. Znao je da njegovi sledbenici kada žive svakodnevno u ovoj ljubavnoj zajednici s njim ne mole sebične molitve nego samo njegove želje.

Stoga, predaj u potpunosti tvoj život u vlasništvo Isusa Hrista i pouzdaj se u Svetog Duha da te vodi u ovu divnu tajnu promjenjenog života. Neka to bude svakodnevno na prvom mestu, nećeš mu dati mira dok taj sopstveni napor ne bude odsečen a izvanredan Isusov život ne postane spontana stvarnost.

To je najbolje što Bog ima. Bilo šta drugo, iako je dobro, bio bi život zasnovan na sopstvenom naporu – ljudskom telu. Samo će tada, ako proživiš ovo predivno iskustvo s Hristom, u sebi, ova "slavna nada" (Kol. 1:27) postati živa stvarnost.

Tada, a ne do tada, moći ćeš se podići iz svoje nesreće, otresti svu osudu i uzviknuti "dakle SADA nema osude" (Rim. 8:1). Ne samo da sam ja u Isusu Hristu, nego otkrivši ovu tajnu više ne idem po telu nego po Duhu. Živeći u Isusovom duhu i po njemu zamenio si pokušaje da budeš dobar najboljim.

Neka sledeća poglavlja donesu otkrovenje dok će te uvesti u ovu dinamičnu tajnu.

2

Dimenzija koja nedostaje

Veoma često velika centralna istina Pavlovog učenja se gubi, ne samo pod pritiskom modernog života, nego i sramotno usred mnogih teoloških rasprava. Tužan nedostatak u многим životima, čak i kod sveštenika, nedostajući izvor potpunosti kod mnogih hrišćana je jedinstvo ili život u jedinstvu! Isus je o ovom intimnom jedinstvu rekao: "Ja i moj otac jedno smo" (Jov. 10:30), ali nikad nije bilo namere da ovo iskustvo bude samo njegovo nego je takođe rekao: "...Ko ima ljubav k meni, držaće riječ moju; i otac moj imaće ljubav k njemu..." (Jov. 14:23). U njegovoj poslednjoj molitvi, glavni teret njegovog srca je očit kada uzvikuje: "Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji me uzvjeruju njihove riječi radi. Da svi jedno budu, kao ti, oče, što si u meni i ja u tebi;" (Jov. 17:20–21). Dok ovo uključuje utelovljeno jedinstvo koje je toliko značajno njegovim sledbenicima, glavni naglasak je dat na "kao što si ti oče u meni i ja u tebi". Ovo intimno jedinstvo moglo bi se čak nazvati i doktrinom koja nedostaje – neistražena dimenzija.

U svim učenjima koja je Pavle predlagao i branio, ova glavna tema je tako lako zapuštana, ignorisana ili zaboravljena. Veliike istine opravdanja, posvećenja i izbora su samo bujice koje treba da nahrane ovo izvanredno iskustvo, ovu reku života – jedinstvo sa Hristom.

Pavle nikad nije bio voljan da predstavi Hrista samo kao slavnu nadu. Poučavajući učenike sa svom mudrošću težio je da ih dovede u savršen odnos s Hristom da bi nuda mogla da se pretvori u stvarnost, ali je brzo naznačio da je čak i taj posao izведен uz pomoć snage života u jedinstvu. "Za što se i trudim i borim po njegovoj moći koja u meni silno čini." (Kol. 1:29).

Ova plemenita tajna snage je otkrivena veoma jasno u izjavi "...s Hristom se razapeh. A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos." (Gal. 2:19–20).

Pavle je dnevno prihvatao smrtnu osudu na svome staram ja, da bi tako mogao uživati dinamični Hristov život koji se prenosi na njegov život i službu (Rim. 6:6–13). Radio je ali dok se odmarao (Jev. 4:10–11). Hrišćanska služba koja te ostavlja frustriranim i iscrpljenim je obično takva. Zbog toga što radiš svojim snagama. Mnogo je bolje, mnogo lakše i više će doprinositi slavi Božjoj ako tvoja služba bude rezultat života u jedinstvu. Iscrpljeni, isušeni hrišćani su često direktni rezultat neznanja ne samo o tome šta je život u jedinstvu, nego i gledanja na njega kao na vrhunsku slavu ljudskog iskustva, pa hajdemo pokušati da razumemo i primenimo ono što Bog tako jako želi da dâ.

Život u jedinstvu nije krštenje Svetim Duhom, jer je moguće biti kao Korintska crkva, krunisana svim duhovnim darovima – ali svetovna (1.Kor. 3:1–4). Krštenje Svetim Duhom daje ti moćne darove za službu, ali život u jedinstvu daje ti dodatnu moć – da živiš i voliš (1.Kor. 13)!

To nije bezgrešno savršenstvo. Ovo je ozbiljno izvrtanje tog izvanrednog iskustva. Život u jedinstvu nije nemoćnost da grešimo, nego sposobnost izbora da ne grešimo (Rim. 6:12–13). Sveti život znači dozvoliti Hristu da kontroliše tvoj život u potpunosti. To nije potapanje vernikove ličnosti, nego radije oslobađanje njegovog celog bića od svakog ograničenja i prisile "starog ja", tako da bi Hrist mogao biti propušten u svom potpunom sjaju! Sve dok osoba ne upozna život u jedinstvu, nikad neće posedovati istinito, jedinstveno ja.

Život u jedinstvu je proširena svest o tajni za koju je Pavle bio pozvan da joj prokrči put i objavi crkvi Isusa Hrista. Najponizniji vernik ima veće privilegije i mogućnosti nego za koje bi bilo koji svetac iz Starog zaveta ikad mogao znati. To nije samo potpuno oslobađanje od "starog ja", nego i neodoljivo iskustvo Hrista u tebi, koje stvara jedno uzbudljivo "novo ja" (Rim. 6:4). Služba koja trpi i sotonska opozicija sad mogu biti suočene sa skoro natprirodnom snagom (2.Kor. 4:8–18). Tokom čitave istorije crkve sušto svedočanstvo uspešnih svetaca je bilo: "ne ja nego Hrist u meni".

Wesley je poznavao život u jedinstvu te ga je Bog koristio da vrati Englesku nazad sa ivice duhovne i društvene propasti. Njegovo čitavo biće bilo je dostupno vaskrsom Hristu, te je jahao uzduž i popreko zemlje osnivajući crkve u svakom gradu ili seocu. Poslušaj njegovo rečito, izvrsno svedočanstvo:

"Pobudi u meni neutoljivu žed,
čežnjivu beskrajnu želju,

i ispunji moje žudeće srce.
Ne daj mi ništa manje nego tebe,
u tvojoj moći živi u meni,
Dodi sve što imaš i jesi!"

William Booth je znao šta je život u jedinstvu i zato je stvorio armiju hrišćanskih vojnika koji su upali u krčme i doveli na hiljade ljudi do pokajanja. Ova vojska se tada uhvatila ukoštac s nekim od zala tadašnjeg vremena a najmanje od njih nije bilo siromaštvo.

C.T. Studd se, u zajedništvu s Hristom, odrekao slave i bogatstva. Napustio je igralište da bi prokrčnio put misionarima. Mnogi duhovni džinovi skorašnje istorije crkve su bili i jesu inspirisani i raspaljeni da dovedu Hrista do mnoštva njegovim primerom. Hudson Taylor je radio na ustanovljenju Kineske unutarnje misije, ali tek posle 18 godina rada sopstvenim snagam otkrio je život u jedinstvu. Zbog nedostatka vremena ne mogu da spomenem, mnoge ljudi i žene, moćne u Gospodu, neke poznate ali i mnoge nepoznate, koji su izvojevali pobeđe u najzabačenijim krajevima zemlje. Tajna njihovog uspeha je uvek ista: "ne ja nego Hrist u meni"! Malo ih se čudi što će oni baciti svoje krune pred njegove noge u nadolazećem danu svetskog priznanja i obnavljanja svih stvari (Otkr. 4:9-11)!

Pa ako treba da vučeš svoje iscrpljeno telo i teraš umoran um da se suoči sa zahtevima svakodnevnih dužnosti, možda je to zbog toga što još nisi otkrio ovaj izvanredan

To nije bezgrešno savršenstvo. Ovo je ozbiljno izvrtanje tog izvanrednog iskustva. Život u jedinstvu nije nemoćnost da grešimo, nego sposobnost izbora da ne grešimo (Rim. 6:12-13). Sveti život znači dozvoliti Hristu da kontroliše tvoj život u potpunosti. To nije potapanje vernikove ličnosti, nego radije oslobođanje njegovog celog bića od svakog ograničenja i prisile "starog ja", tako da bi Hrist mogao biti propušten u svom potpunom sjaju! Sve dok osoba ne upozna život u jedinstvu, nikad neće posedovati istinito, jedinstveno ja.

Život u jedinstvu je proširena svest o tajni za koju je Pavle bio pozvan da joj prokrči put i objavi crkvi Isusa Hrista. Najponizniji vernik ima veće privilegije i mogućnosti nego za koje bi bilo koji svetac iz Starog zaveta ikad mogao znati. To nije samo potpuno oslobođanje od "starnog ja", nego i neodoljivo iskustvo Hrista u tebi, koje stvara jedno uzbudljivo "novo ja" (Rim. 6:4). Služba koja trpi i sotonska opozicija sad mogu biti suočene sa skoro natprirodnom snagom (2.Kor. 4:8-18). Tokom čitave istorije crkve sušto svedočanstvo uspešnih svetaca je bilo: "ne ja nego Hrist u meni".

Wesley je poznavao život u jedinstvu te ga je Bog koristio da vrati Englesku nazad sa ivice duhovne i društvene propasti. Njegovo čitavo biće bilo je dostupno vaskrsom Hristu, te je jahao uzduž i popreko zemlje osnivajući crkve u svakom gradu ili seocu. Poslušaj njegovo rečito, izvrsno svedočanstvo:

"Pobudi u meni neutoljivu žed,
čežnjivu beskrajnu želju,

i ispunji moje žudeće srce.
Ne daj mi ništa manje nego tebe,
u tvojoj moći živi u meni,
Dodi sve što imaš i jesi!"

William Booth je znao šta je život u jedinstvu i zato je stvorio armiju hrišćanskih vojnika koji su upali u krčme i doveli na hiljade ljudi do pokajanja. Ova vojska se tada uhvatila ukoštac s nekim od zala tadašnjeg vremena a najmanje od njih nije bilo siromaštvo.

C.T. Studd se, u zajedništvu s Hristom, odrekao slave i bogatstva. Napustio je igralište da bi prokrčnio put misionarima. Mnogi duhovni džinovi skorašnje istorije crkve su bili i jesu inspirisani i raspaljeni da dovedu Hrista do mnoštva njegovim primerom. Hudson Taylor je radio na ustanovljenju Kineske unutarnje misije, ali tek posle 18 godina rada sopstvenim snagam otkrio je život u jedinstvu. Zbog nedostatka vremena ne mogu da spomenem, mnoge ljude i žene, moćne u Gospodu, neke poznate ali i mnoge nepoznate, koji su izvojevali pobeđe u najzabačenijim krajevima zemlje. Tajna njihovog uspeha je uvek ista: "ne ja nego Hrist u meni"! Malo ih se čudi što će oni baciti svoje krune pred njegove noge u nadolazećem danu svetskog priznanja i obnavljanja svih stvari (Otkr. 4:9–11)!

Pa ako treba da vučeš svoje iscrpljeno telo i teraš umoran um da se suoči sa zahtevima svakodnevnih dužnosti, možda je to zbog toga što još nisi otkrio ovaj izvanredan

izvor snage. Pavle je rekao: "Sve mogu u Isusu Hristu, koji mi moć daje" (Fil. 4:13).

Tek kada ispravno budemo videli i potpuno razumeli Božji put, znaćemo drugi aspekt njegove mudrosti u krstu. Dve bitne istine se moraju dnevno primenjivati ako želimo koristiti ogromna bogatstva našeg Gospoda. One moraju biti spojene zajedno i čuvane zajedno, jer ono što je Bog spojio neka čovek ne razdvaja.

Objektivne činjenice Božje reči moraju postati subjektivno iskustvo. Verujući moramo više učiniti nego samo da se divimo krstu i priznajemo vaskrsnuće – moramo dnevno primenjivati moć ovih istina.

Ako postoji manjak otkrovenja, ili odbijanje da prihvati Božju smrtnu osudu nad našim starim ja (Rim. 6:6), nećemo biti samo ozbiljno ometeni, nego će to ozbiljno ograničiti propuštanje njegovog vaskrslog života u celo naše biće.

Staro ja poseduje Adamove karakterne crte koje smo nasledili. To je svaka negativna misao, emocija, reakcija i namera – da, čak i u nanovo rođenom hrišćaninu. Kao što se oslobođio od osude u Poslanici Rimljanim 8:1-4, to nije bila osuda beznadežnog grešnika, nego bespomoćnog sveca (Rim. 7:15-25).

Čest primer mnogih hrišćana je da su rođeni u Duhu, ali hodaju po telu. "Telo je ja" kaže Watchman Nee. "Ja", kaže William Law, "je korenita grana i drvo čitave zle prirode našeg palog stanja".

Ne možeš ništa učiniti s tvojim starim ja, dok otkrivenjem ne priznaš da je **Bog uradio to za tebe**. Da, tvoje staro ja je razapeto. (Originalna grčka reč je u aoristu, jednom završena radnja.) Sada kako vidiš ovu prvu istinu i dnevno je potvrđuješ, Sveti Duh će je isto tako potvrditi. Postepeno će moć krsta pokazati Božju mudrost. Oslabiće i uništiće razarajući i oslabljujući moć starog ja. Ali moraš dodati drugu istinu. Ne samo da si ti umro s Hristom, nego si i oživljen s njim da bi hodao u svežini života. Pogledaj ovu istinu, veruj u nju i dnevno je priznaj dok njegov vaskrsli život neprekidno teče u tvoj.

Kada se jednom tvoj život oslobodio starog ja a ti dobio novu energiju kroz njegov život, tvoje novo ja neće imati problema da se otarasi starih navika koje će još i tada težiti da se održe za neko vreme (Rim. 8:13, Kol. 3:5, Ef. 4:17-32, Ef. 5:17).

Kako i kada početi? Sada, naravno! Upravo sada, u potpunosti predaj ceo tvoj život Svetom Duhu da bi te on mogao uvesti u život u jedinstvu. Zamoli ga da ojača tvoju volju i da podržava tvoju želju dok nada ove slave ne postane stvarnost!

Nemoj dozvoliti da te malodušnost odvratи, a čak iako padneš, nemoj verovati u đavolovu laž da to vredi za svakog, ali ne i za tebe! Tvoje neprekidno priznanje kreativne Reči provešće tu Reč u život (Jev. 11:3). Postepeno i lepo, staro ja će izgubiti tu groznu dominirajuću vlast. Postepeno i lepo, Hrist Isus će se pojaviti u novom i uzbuđljivom svetlu.

S novim žarištem, iznenadićeš porodicu i prijatelje. Prijmetiće da si opušteniji. Tvoj rad i svedočenje za Isusa će biti spontanije – to će biti Isus koji radi kroz tebe.

Nećeš biti u mogućnosti samo da voliš nekog ko to ne zaslužuje, nego ćeš se i smejati sopstvenim greškama. Život u jedinstvu nije samo luksuz, to je neophodna potreba.

Uvek pamti da su telesni život, stari čovek i staro ja sinonimi koji jednostavno opisuju život vođen sopstvenim naporima, život bez ikakve Božje pomoći. Takvo je bilo Adamovo stanje kada su on i njegovi naslednici izgubili pravo na Božje prisustvo i njegovu moć u njihovim životima. Pošto su pali u greh, postali su grešnici (Post. 6:3). Život u jedinstvu je život prožet Hristovim duhom.

3

Vernici u olovnim čizmama

Dok je telo još uvek aktivno, nerazapeto, ne možeš hodati u Duhu, nego TRČATI MILJU ZA 4 MINUTA U OLOVNIM ČIZMAMA. Mnogi su rođeni duhovno – ali ne nalaze da su sposobni da hodaju u Duhu. Korintska crkva je imala sve darove (1.Kor. 1:5-7), ali ih je Pavle ukorio da su telesni. Bili su takođe krivi i za moralnu raspuštenost, rascep i očiglednu sebičnost, čak i prilikom pričesti (1.Kor. 3:1-4). Ovo su bile tri očigledne telesne manifestacije – tog smrtnog neprijatnog života u Duhu (Gal. 5:16-21).

Čak je i sam apostol Pavle trpeo od istog problema, kada je pokušavao da održi zakon sopstvenim snagama (Rim. 7). Ne znamo koliko dugo se borio da nađe odgovor, ali kad ga je našao, postao je apostol spasenja. Izvršio je pionirski posao od poraza u Poslanici Rimljanim, 7. poglavlje, do prekrasne slobode u 8. poglavlju, u stihovima 1-4.

Stalna adresa na koju se obraćaju mnogi vernici je 7. glava Poslanice Rimljanim – i nije nepoznato da isto to i sveštenici čine. Bilo je predodređeno da to tužno iskustvo traje kratko, to je trebalo da bude samo prolazna faza u razvoju vernika i nikad nije bilo predviđeno da bude više od povremene izloženosti slabosti i ružnoći starog čoveka, Adamovog života, starog ja.

Da li prepoznaćeš stanje tvoj život nije u potpunosti prožet Hristovim duhom (Rim. 8:2)

ili opravdava postupke tvoje prirode koji nisu uopšte poput Hristovih? Ako postoji borba da bi se objavili plodovi Duha, JOŠ NISI OTKRILO TAJNU!

Često uprkos tvojim najjačim naporima "objavljuju se telesna dela" (Gal. 5:19). To se ne odnosi samo na požudu, nego i na laž, i na preterivanje. Može biti oholost, grubost, agresivnost, čudljivost, nemilosrdnost, žudnja za moći. Staro ja napada, okomljava se i lako se mrgodi na tuđ uspeh. Takode je umišljeno, svadalačko, hladno i kritično. Sledeći dokaz Adamovog života je kada okrivljujemo druge. Adamov život karakteriše nestrpljivost, naglost i indiferentnost kada povređujemo druge. On je isto tako i mrzovoljan, podrugljiv i često se valja u samosažaljevanju. Sumnjičav je, lukav i lako pribegava sarkazmu. Neražuman, nepouzdan, nepomirljiv, nepopustljiv u optuživanju i čak ako su potrebne grablje za gnoj i mikroskop da bi se izvršio taj prljav posao, on ih koristi. Ad infinitum – ad nauseamusque! (U beskonačnost – do gnušanja!)

Takvi su neki plodovi tela. Takvo je, potpuno različito od Hristovog držanje koje se objavljuje pogotovo ako je neko pod pritiskom. Nikakava disciplinovanost, posvećenje ili čak pročišćenje neće sprečiti ispoljavanje ovakvog držanja. Dan za danom, godina za godinom prolaze i ti nastavljajaš da se boriš, ali samo padaš iz jednog poraza u drugi.

Ako treba da vučeš sebe u crkvu, veoma često zbog osećanja dužnosti, ako treba da se boriš da bi ispoljio

"ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrotu, milost, veru, krotost, uzdržanje" (Gal. 5:22-23) tako da i najmanji problem razotkriva plitkost tvog iskustva, ubrzo će te ta borba ostaviti tako iscrpljenog da ti neće preostati snage da pevaš ili da se smeješ, a kamoli da saosećaš s nekim u potrebi.

Na TELO (eng. Flesh) – kako Watshman Nee ističe u "Normalnom hrišćanskom životu" – gledaćemo kako stvarno jeste, onda kada maknemo slovo H i čitamo reč unazad: SELF (na engleskom znači "ja").

Samo-svestan, koji smatra sebe pravednim, uobražen, samo-živ, zadovoljan samo sobom, koji drži do svog mišljenja, sažaljiv na samog sebe, koji ugada vlastitim sklonostima, koji sebe uzdiže, koji sebe slavi – drugim rečima: ja.

Neki vernici su u takvom žalosnom stanju jednostavno zbog svog tvrdoglavog odbijanja da dozvole Isus Hristu da bude gospodar njihovih života. Kao i deca Izraela, oni se bune, gundaju, odbijaju da veruju Božjim obećanjima. Čitav njihov život ide u krugovima do dana njihove smrti (Jev. 3:7-19). Okrivljuju sve i svakog pojedinačno. Jednom to je Sotona – drugi put to je sveštenik! Neki krive svoje roditelje, drugi se čak usuđuju da krive Boga! Neprekidno oni idu u sve manjim krugovima nezadovoljstva dok ne umru. Mnogi često posećuju i crkvu pre negoli nestanu. Ali nažalost, većina Božjeg naroda ne uspeva da pronade izbavljenje jednostavno ZATO ŠTO NE ZNA BOŽJI IZLAZ IZ OVE DILEME!

Kako možeš "hodati po Duhu i ne ispunjavati telesne želje"? (Gal. 5:16).

Moraš proznati da je Adamova priroda, (stari čovek) koja te tera da živiš po telu, tako odvratna, pokvarena, bedna da je Bog mogao učiniti samo jednu stvar s njom – usmrtili je! Upravo to je i učinio kada je Isus bio razapet, njegova smrt nije nas oslobođila samo od naših grehova, nego i od naše stare prirode. Ali, da li ti to znaš? Znati ovo znači prvi korak u traženju izbavljenja! "Znajući ovo da se naš stari čovek razape snjime." (Rim. 6:6).

Sada verom moramo konstantno primati ovaj smrtni dah na sopstveni, grehom obuzet život. Isus nije na krst uzeo samo tvoje grehe (1.Pet. 2:24), nego i tvoje grešno ja. Divno je znati da je HRIST UMRO ZA TEBE (1.Kor. 15:1-3) ali još lepše je kad sam otkriješ da si TI UMRO U HRISTU (Kol. 3:3).

Prihvati Božju smrtnu presudu nad tvojim, grehom dominirajućim egom. Složi se s tim da su svi tvoji pokušaji uzaludni; nisu od vere. (Rim. 6:6-11). Primenjuj svakodnevno ovaj stav s verom. Primenjuj Božju reč NEPREKIDNO dok moćna dinamika krsta ne uništi moć greha u tebi; tada će obuzdavanje tela biti lakše (Kol. 3:5). Isti takvi će biti i tvoji napori da se ravnaš prema Hristovom liku (Rim. 8:29).

Tvoje početno krštenje u njegovoj smrti i uzdizanje da bi hodao u svežini života MORA BITI KONSTANTNO PРИМЕНJIVANO (Rim. 6:1-13). Primaj svakodnevno njegov vaskrsli život u tvoju gipku ličnost (Rim. 6:12-13). Otkrićeš da će NJEGOV KRST uništiti svaku negativnu misao, emociju i reakciju. Tada će njegov život u tebe usaditi

svaku pozitivnu misao, emociju i reakciju. Ovo će rezultiрати tvojim hodom u neprekidnoj pobedi, u snazi i miru. Život u Duhu te nikad neće dovesti u poziciju da nećeš moći da grešiš, ali će ti dati moć da izabereš da ne grešiš.

Kako budeš shvatio ovu divnu tajnu, Isusov život će se postepeno pojavljivati na mnogo uzbudljivih i divnih načina. Tvoj telesno kontrolisan ego nije tvoje stvarno ja. Samo kada Hrist Isus bude dominirao celom tvojom ličnošću, istinsko ja će izaći da te zapanji, čak i da iznenađi tvoje najbiliže i najdraže prijatelje!

Vera koja tvrdi da ima pravo na ovaj neverovatan život je vera Božjeg tipa – VERA KOJA TO IZJAVLJUJE! Isus ti je obećao, potpuno jasno, u Jevanđelju po Marku 11:20-35, da ćeš pomoći takve vere pomerati planine. Zadubi se u ova moćna obećanja, onda potvrди da ih poseduješ time što ćeš ih priznati verbalno.

Ovu veliku tajnu moraš primenjivati svakodnevno, da bi i sakodnevno "bio spašen u životu njegovu" (Rim. 5:10). Isus je rekao da moraš "jesti telo Njegovo i piti krv Njegovu" (Jov. 6:53). Ako hoćeš da njegov život bude u tebi STALNO, moraš ga stalno primati, njega koji je hleb života, ne samo jedan dan nedeljno, nego svaki dan!

Ludost – kaže naš um (1.Kor. 2:14). Nelogično! – uzviđaju filozof (Kol. 2:8). Jeres! – viče jevrejski sanhedrin (1.Kor. 1:23), "ali nama koji se spasavamo, to je sila Božja"

(1.Kor. 1:18). "Jer je ludost Božija, mudrija od ljudi" (1.Kor. 1:25).

Ludost Božja, propovedanje krsta, sadrži tajnu Božju mudrost. "Koje ni jedan od knezova vijeka ovoga ne poznala, jer da su je poznali, ne bi Gospodina Slave razapeli". (1.Kor. 2:8).

Ako tražiš oproštenje greha, tada moraš OTIĆI DO KRSTA (1.Kor. 15:1). Ako ti je potrebna snaga da slomiš uticaj užitaka i težnji ovog sveta, opet moraš OTIĆI DO KRSTA (Gal. 6:14). Ako ti je potrebna vlast da učutkaš Sotonine optužbe, sposobnost da mu suprotstaviš, tvoj bojni poklič je POBEDA NJEGOVOG KRSTA (Otk. 12:11). Na isti način, kada želiš oslobođenje od svog starog ja, da bi se Hristova priroda prenela na tebe, opet moraš otići do krsta (Rim. 6:6) To odlaženje do krsta podrazumeva da smo spremni da nas Sveti Duh uveri u stvarnost svih njegovih koristi.

Oružje naše borbe nije telesno, ali je moćno kroz Boga do otvaranja duhovnih uporišta (2.Kor. 10:14). Ono moće moćno oboriti "svet, telo i đavola". Vera uzima Reč, vera govori Reč koja je mač duhovni (Ef. 6:17) i moći greha, samoga sebe i Sotone su razoružane.

Kroz Hristov krst dostupna ti je moć da se spaseš u svakoj situaciji. Bog ti je u svojoj mudrosti dao PRAVEDNOST, u Isusu ti je oprošteno i prihvaćen si. POSVEĆENJE: u Isusu si osposobljen da se baviš svetim aktivnostima, i OTKUPLJENJE: u Isusu si dobio potpunu slobodu od Sotone (1.Kor. 1:29-31).

Nemoj više živeti nijedan dan svog života, a da ne primeniš MOĆ NJEGOVOG KRSTA i MOĆ NJEGOVOG ŽIVOTA! Ne dozvoli Sotoni da te zbuni ili obeshrabri, nego neka ti lice poprimi tvrd izraz da bi primio ovaj stalni pobednički život.

Kako njegov život počne da zamenjuje tvoj, mogao bi zapitati: da li će se osećati povređenim kada me ljudi uvrede? Da, ali se nećeš osvetiti! Da li će i dalje osećati uticaj kušnje? Da, ali sad ćeš imati moć da je prevaziđeš! Da li će i dalje osećati strah? Da, ali samo na kratko! Tada kako tiho priznaješ svoju veru u njega, tvoj strah će se uskoro smanjiti i isčeznuti. Da li će moje uništene emocije, moji napeti živci i sve fizičke rane u mom telu početi da se isceljuju? Naravno! (Rim. 8:11).

Kako je tvoj život oslobođen od svih negativnih reakcija i preplavljen Hristovim moćnim i pobedničkim životom, zdravlje će strujati u svaki deo tvog bića. Pobeda njegovog života će se prenesti u tvoj (Isa. 53:11). Preko njegovih masnica ti ćeš biti izlečen – iako bi za ostvarenje toga trebalo vremena (Isa. 53:5). Nema rane, masnice, povrede koja neće biti izlečena i zaceljena dok primenjuješ "Gileadov melem" (Jer. 8:22)

Otpusti svoju veru, RAČUNAJ S TIM da je tvoje staro ja razapeto. PRIMI Hristov vaskrsli život i konačno se odupri Sotoninim naporima da osujeti tvoj hod u Duhu.

Nemoj se obeshrabriti ako odmah ne shvatiš da Sveti Duh primenjuje smrtnu presudu nad tvojim starim ja i pušta vaskrsli Isusov život u tvoj duh. Jednostavno utvrди svoju veru da će te voditi u stvarnost onoga što to je

Božja reč ovećala. Kao što je sigurno da za danom dolazi noć, "duhovno znanje" će zameniti sve ostale "oblike znanja". Ne dozvoli svojim osećanjima, strahovima ili promašajima da te prevare i da odustaneš od svog zahteva za ovim večnim činjenicama.

Kada ovo prekrasno čudo bude zauzelo svoje mesto, tvoj duh će uživati u divnom smislu za živahnost, u unutrašnjoj moći i neopisivom miru, tvoj rad na tome da uđeš u ovaj odmor biće dobro nagrađen, ali sada moraš naučiti tajne kako da preneseš to čudo drugima.

4

Pun Duha ali nemoćan

Moguće je biti ispunjen Duhom, ali istovremeno biti frustriran, jer ne možemo to preneti drugima. Ovo je zato što se sudaramo sa Sotoninim odlučnim naporima da BLOKIRA NAŠE MISLI i da tako spreči izbijanje Svetog Duha. "Budite dakle trezni" (1.Pet. 4:7).

Iako na naše misaone modele mogu uticati mnogi izvori i mnoštvo stvari, oni će nam ipak pomoći da pojednostavimo naše razumevanje, razmatranje triju glavnih oblasti na koje treba oprezno da usredsredimo pažnju. Sotonin glavni cilj je da stvori zbrku i zbumjenost tako da ne smemo biti "neupućeni u njegova lukavstva" (2.Kor. 2:11). Moramo takođe koristiti duhovno oružje onda bismo porazili njegovu taktiku, jer telesni argumenti su beskorisni u ovoj borbi (2.Kor. 10:4)

Prva oblast koju moramo nadzirati tiče se SVAKODNEVNIH DOGAĐAJA, koji zahtevaju našu pažnju. To su neposredni zadaci i odgovornosti u koje se ušlićemo, kao što su naš posao, naša porodica, aktivnosti u slobodnom vremenu itd. Opasnost koja se tu krije jeste u tome da dozvolimo ovim stvarima da potpuno dominiraju našim mislima. Isus spominje "brige ovog sveta" koje guše reč (Mar. 4:15), tako da sprečavaju izbijanje ploda (Mat. 13:22). Sotona će pokušati da blokira naš um čak i isp-

ravnim i potrebnim stvarima. On će nas takođe podsticati na stalnu bitku, kada osećamo da moramo ili dokazivati ili braniti svoja prava.

On stalno radi pokušavajući da podstakne one niske svađe kod kuće, na radnom mestu, na žalost i u crkvi; ako pokušavamo ići sopstvenim putevima, to donosi gorku zavist i svađu. Ovo je lažna "mudrost" a tužan rezultat je nerad i svaki zao čin (Jak. 4:15-16). Sve ovo je u snažnoj suprotnosti prema duhovnoj mudrosti koja donosi žetvu mira (Jak. 4:17-18). Pa kako da se suočimo sa ovim problemom?

Najbolji način da otpočnemo aktivan dan je da proveđemo u tišini malo vremena sa Gospodom. Kao Marija, moramo sesti pored Isusovih stopala, slušati njegove reči i gledati u njegovo lice (Luka 10:42). Dok se suočavamo sa dnevnim poslovima, postoji manja verovatnoća da će nas zbuniti. Ako ne zanemarimo naše zajedništvo s njim, barataćemo dnevним opterećenjima znatno efikasnije. Nema sumnje da ćemo zračiti divnim mirom i verom kada izronimo iz našeg vremena u njegovu prisutnost. Uz to, veoma često, melodija ili tekst koji nam se vrzmaju po glavi mogu biti Sveti Duh koji pokušava da nas pripremi na situaciju što nas čeka za nekoliko sati.

Ako je moguće, treba pokušati propisati dnevne aktivnosti. Imajući plan aktivnosti pun smisla, nećemo samo uštediti vreme i sačuvati snagu, nego ćemo izbeći i nepotrebno udvostručavanje napora.

Prvi kanal koji vodi do uma, iako zauzet, NE SME POSTATI BLOKIRAN! Onda, kako ga čuvamo čistim, Isusov život biće u mogućnosti da teče neometan, omogućujući ne samo da nosimo naše sopstvene tegobe, nego i tegobe drugih (Gal. 6:2).

Druga oblast je kad Sotona pokušava nasilno da okupira naše misli s ciljem da postanemo zbumjeni. Nije nepoznato da u takvim situacijama neki vernici dodu na ivicu sloma živaca. Ako pratimo svako tzv. "vođstvo" bez brižljive i pobožne provere, možemo upasti u opasnost da čujemo GLAS STRANCA! Ako ne uspemo da izvršimo raspoznavanje u ovoj oblasti, ne uspevamo da pazimo na upozorenje DOBROG PASTIRA (Jov. 10:5). Pa kako možemo prepoznati našeg neprijatelja? Možemo ga prepoznati po tonu njegovog glasa, po taktici koju koristi i, konačno, po efektu koji njegove reči imaju na naše rasploženje.

Neprijatelj će biti AGRESIVAN, pokušavaće te nagovoriti da činiš nerazumne stvari, čak će citirati i Pismo izvan konteksta (Mat. 4:6). OPTUŽIĆE TE da tvoje odlaženje u crkvu, čitanje Biblije ili čak i molitva nisu nište druge do čisto licemerje (Otk. 12:11). Stalno te napadajući IZAZVAĆE STRAH U TEBI, nametaće ti mnoge sumnjive stvari koje će te ostaviti nemirnim, nesigurnim i pod stresom.

Da, čuvaj se tog zastrašujućeg, uz nemiravajućeg i optužujućeg strančevog glasa. Ne obaziri se na glas koji dolazi pre od mesara nego od pastira.

Bilo kakvu taktiku da Sotona koristi, čak iako nisi siguran, NE BUDI PASIVAN! Kao Isus, moraš mu aktivno pružiti otpor (Luka 4:8). Nemoj se prepirati, nego koristi Božju Reč kao mač (Ef. 6:17). Podseti ga da je on poraženi neprijatelj (Jov. 3:8); da si ti u Hristu koji ga je pobedio (Kol. 3:3) i da ništa i nikad više tebe ne može odvojiti od njegove ljubavi (Rim. 8:35-39); reci neprijatelju da se Božja ljubav za tebe NE BAZIRA NA TVOM DOS-TIGNUĆU, nego na savršenosti Hristove ljubavi prema tebi (Ef. 1:6). Podseti ga na skoru osudu koja ga očekuje i konačnu sudbinu (Otk. 20:10).

Glasno izgovori svoje priznanje vere. Reci: Izabiram da slušam samo glas svoga pastira. Neka prekine svako mešanje od stranca, uz svu moć Golgote – ja mu se odupirem". Ako osećaš da ti treba više pomoći, moli se u zajedništvu, ali zapamti: moraš nastaviti aktivno se braniti, ne smeš očekivati od drugih da se za sve bore.

Sada dolazimo do treće oblasti gde se moraš čuvati i nalazimo razlog za celokupnu Sotoninu aktivnost. Svrha mu je da te zbuni i zagluši još uvek tihi glas tvog Pastira (Jov. 10:3-4). U direktnoj suprotnosti sa Sotoninim grubim i zahtevajućim glasom, Isus ima tako nežan pristup, njegov glas je tako pun ljubavi, da se sada javlja opasnost da ga lako možeš odbaciti!

Pošto si agresivno učutkao sve glasove koji te ometaju, nauči da odgovoriš nežnom Pastirovom podsticaju. Nagrade će uskoro biti očite. Nećeš se bojati da ti nedostaju (Ps. 23:1) "zelene paše" (stih 2), "tihe vode" (stih 2), "opo-

ravak duše" (stih 3), vođstvo pravednim stazama (stih 3), sigurnost nasuprot zlu (stih 4).

Tada, da li sledimo svaku misao za koju mislimo da on pokušava da usadi u naš um da bismo joj se pokorili bez pitanja ili savetovanja sa Pismom? Naravno, ne! Ali ako se komunikacija uklapa u okolnosti kao patentni ključ u bravu, tada vera treba nežno da okrene ključ i poslušaš reč upozorenja. Ali budi obazriv da ne prisiljavaš ključ ili ga guraš prejako, jer kad Bog otvara vrata vođstva, ona se ljuljaju na dobro podmazanim šarkama, i nijedan čovek ti ih ne može zalupiti u lice (Otk. 3:8).

Ovako je Isus hodao u dnevnoj zajednici sa svojim Ocem – uvek na oprezu slušajući taj unutrašnji glas. Rekao je. "Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem onako sudim, i sud je moj pravedan: jer ne tražim volje svoje nego volju oca koji me je poslao" (Jov. 5:30).

Kako živimo u Duhu bićemo sve više "vođeni Duhom" (Rim. 8:14). Sinovi koji su se oteli od ropstva Sotoni da bi uživali u slobodi i životu za Isusa.

Međutim, ako tvoje napredovanje sa sobom nosi osećaj nelagodnosti i nemira u duhu, tada tiho preispitaj svoj položaj. Takođe bi ti se moglo savetovati da podeliš svoje uvide sa braćom koja su duhom ispunjena, koja će te podržati u tvom koraku u veri. Bog te neće nikad ukoriti ako se ponovo osiguravaš u veri (Jak. 1:5). Takođe nikad ne zaboravi kako je Isus obećao da bilo ko da njega prati neće ići u tami, nego će živeti u svetlu (Jov. 8:12). Božja reč će uvek obasjati tvoj problem. Svetlost neće samo doneti uverenje, nego će te ohrabriti duhovno. Tada,

pošto se pokoriš svetlu i ohrabriš duhovno, zakoračićeš u neverovatnu **SLOBODU!**

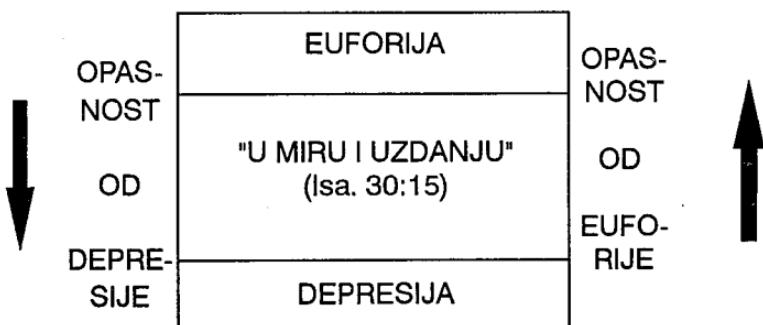
Dakle, hodaj u Duhu, čuvajući um slobodnim od bilo kakvih Sotoninih blokada, otvorи se Isusovim podsticajima i neće biti zadugo kad ćeš se prijatno iznenaditi divnim načinima kojima će on služiti kroz tebe.

Sada, punini Duha dodaj slobodu uma – ali, postoji još i druga prepreka koja mora biti prepoznata i otklonjena.

5

Kontroliši emocionalne promene

Pun si Duha, čistog uma, ali još uvek ostaje poslednji problem: održavanje emocija u ravnoteži. Bog savetuje svoj narod: "U miru i uzdanju biće sila vaša" (Isa. 30:15), ali ako ne paziš, tvoje promene raspoloženja mogu varirati tako da tvoj život liči na vožnju brdskom železnicom u zabavnom parku.

Sotonina prva linija napada na tvoje emocije biće da ih doveđe u stanje depresije! Koristiće lude, probleme i pritiske da bi stvorio sledeću prepreku prolasku Svetog Duha. Ako automatski ne preduzmeš nešto da bi popravio ovu situaciju, neće proći dugo kad ćeš početi živeti u samosažaljevanju, morbidnom samoposmatranju i biti fizički iscrpljen. Šta treba preuzeti?

Otvori celo svoje biće Svetom Duhu tako da bi svaka oblast gde si ga eventualno ražalostio (Ef. 4:30) mogla biti izložena i ispravljena (Ps. 139:23-24).

Jedan od najčešćih uzroka depresije je što ne uspevamo da baratamo uvredama. Stoga zapamti: princip ispravljanja, o kojem je Isus tako jasno učio, podrazumeva da se nesloga lokalizuje što je više moguće. Obelodaniti to u crkvi je poslednja mera, NE PRVA! (Mat. 18:15-17).

Ako i posle pokajanja, priznanja i ispravljanja bilo čega lošeg još uvek ostaje osećaj nelagodnosti, to bi mogla biti LAŽNA KRIVICA. Krv Isusa Hrista, Božjeg Sina, ne može očistiti uobraženu krivicu (1.Jov. 1:9), zato potraži savet i potvrdu od starije i duhovnije braće koja će ti pomoći da se agresivno odbraniš od opresivnih duhova koji iskorisćavaju takva osećanja kao što su sumnja i nesigurnost. Sada, dok svaki čin pokornosti donosi odobrenje Svetog Duha (Dela 5:32), još uvek ćeš morati preuzimati korake da se otrgneš od depresije.

SLAVLJENJE JE DINAMIT! Ono demoralije sve suprotstavljene duhove i pročišćava atmosferu oko tebe. Ono čini dobro tvojoj duši (Ps. 149) a i Bog se raduje da ga čuje i odgovori svom narodu koji ga slavi (2.Dnev. 20:22-25).

BOGOŠTOVANJE ČINI ČUDA! Kada slaviš Boga sebi činiš dobro. Bogoštovanje je kada se ljudsko srce gubi u ljubavi prema Bogu, ali nije svesno da se sva slava data Bogu vraća davaocu (2.Kor. 3:7-18).

PRIZNAVANJE TVOJE VERE ĆE POMERATI PLANINE!
Isus je rekao: "Imajte veru Božju" (Marko 11:23). Tip Božje vere je verbalna vera! Isus je rekao tri puta u stihu 23. da ćemo imati ono što tražimo!

Reci svojoj duši: "uzdaj se u Boga" (Ps. 42), i onda ustani i kreni. Zanemari svoja osećanja i izbori se za put prema miru i uzdanju (Isa. 30:15). Ali sada moraš biti spremna na Sotoninu drugu liniju napada! Opasnost od euforije! Da, rekao sam opasnost, jer čim Sotona raspozna da uspevaš, brzo će skinuti sav pritisak sa tebe i veoma lukavo će pokušati da te uzbudi i ushiti – DOK NE POSTANEŠ EUFORIČAN!

Upozoravajući signali se razlikuju, ali to su uglavnom preterani smeh i budalasto šaljenje (Ef. 5:4) umesto ozbiljnosti i iskrenosti (Tit. 2:6-8). Zabava je dobra, ali neozbiljan, lako smislen razgovor može biti opasan i dvoznačan (Izr. 26:18).

Ako se ovaj uslov brzo ne ispravi, može dovesti do pravog minskog polja uništavajućih iskustava. Kada je vernik euforičan, lako može osetiti da je "pozvan u misiju" ili u "redovitu evangelizaciju", da otkaže posao i "živi prema veri" ili prekine lečenje bez prave kontrole ili se čak užurbi i oženi.

Mogla bi se ispuniti i knjiga takvim bolnim uspomenama na tragične greške koje su napravili iskreni vernici koje je prevario Sotona, taj specijalista za jačanje i eksplorisanje ove emocionalne visine.

Kada si jednom prepoznao ove promene raspoloženja, moraš se automatski smiriti, ponašati se razumno i trezivo. Koristi porast emocija i zauzdaj ih do pozitivnog kraja. Nauči kako da budeš pun Duha, ali ne i pijan u Duhu! Da! Razumemo i možemo ceniti čudo (Dela 2:12-21). Otarasi se oduševljenja i uzbudjenja tako što ćeš se prihvatiti nekih teških i izazovnih zadataka koje si izbegao ili zapostavio. Živi u oblasti maksimalne snage i sigurnosti, gde su tvoje emocij hladne i kontrolisane.

Moć pod kontrolom je stvarna moć – sigurna moć. Biti pun Duha, imati čist um i emocije u ravnoteži, znači otpuštati reku života, o kojoj je Isus govorio (Jov. 7:38), u žednu pustinju ljudskih potreba.

Sada je rad za Boga bez napora. Radimo, ali iz položaja odmora (Jev. 4:9-10). Milosrdna dela, službe ljubavi i brišta izviru u Božjem narodu. Više ih ne treba pokretati – samo usmeravati! Godine gladi su zaboravljene i divljina nestasice postaje vrt izobilja (Isa. 35). Oni koje je Bog otkupio vraćaju se i dolaze do Siona pevajući i večno srećni. Dobili su sreću i radost; tuga i uzdasi su nestali.

Privučen Božjom ljubavlju, nevernik traži i uskoro uživa u Božjoj dobroti. Stari se s ljubavlju prilagodavaju nemiru koji je prouzrokovala srećna i uzbudena mladost. Mladi poštuju i brinu o starima. Čak i na decu utiče Isusovo prisustvo koje se propušta u njegovom narodu.

Zima je prošla, kiše su prestale i nestale, sveće se pojavljuje na zemlji, vreme kada ptice pevaju je došlo, i glas grlice se čuje posvuda. Smokva rađa zelene plodove, vi-

nova loza sa nežnim grožđem fino miriše. Isus je među svojim narodom i govorи: "Ustani, draga moja, ljepotice moja i hodi" (Pes.nad pes. 2:11-13).

Da! To je sve vredno toga, naučiti hodati u Duhu, čuvajući da um bude slobodan od blokade, i emocije od onesposobljavajućih promena raspoloženja, znajući da je reka Duha sada u mogućnosti da isteče iz tvog unutrašnjeg bića da zadovolji očajničku žed drugih (Jov. 7:38).

Sada reč upozorenja o nekim opasnostima, teškoćama i radostima koje bi te mogle zbuniti.

6

Teškoće, opasnosti i radosti

DA, postoje teškoće s kojima se treba suočiti i opasnosti od kojih se treba čuvati, ali kada si ih jednom pregru-
rao, RADOSTI SU OGROMNE!

Život u Duhu možemo uporediti sa uključivanjem ogromnog točka zamajca. Iz početka jedva da se kreće ali kako nastavljaš zamah se pojačava, proizvedena sila i pokret koji se pojavio, zahtevaju samo minimalan napor da bi se kretanje održalo.

Znači, čuvaj se početnih teškoća i nemoj se obeshrabriti i zavaravati da to vredi za svakog, samo za tebe ne.

Kako svakodnevno verom primenjuješ tvoju smrt s Hristom, svaka negativna misao, reakcija i emocija biće nad-vladane (Rim. 6:1-10). Pošto stalno otvaraš celo svoje biće i svoje sposobnosti predaješ Isusu svaka će pozitivna misao, emocija i reakcija njegove dinamične ličnosti biti prenesena na tebe (Rim. 6:11-23). Ali, reč upozorenja!

Ako si ti objektivna osoba na koju emocije slabije utiču, verovatno da će prenos Hristovog života u tvoj biti skoro automatski i tako neodoljiv da postoji i očita opasnost da postaneš uzbuden – čak euforičan!

Ako si jednostrana osoba sklona "razmišljanju svojim osećajima", i ako nosiš rane odbijanja i bolne situacije iz detinjstva, postoji mogućnost da se obeshrabriš. Samo-posmatranje svog sporog napretka samo će sprečiti propuštanje Hristovog života i, ako nisi pažljiv, postaćeš depresivan!

Zapamti takođe da se Sotona opire da ne bi izgubio uporište u tvom životu; oni koji hodaju u telu mogu lako pasti, tako da će te on tokom vremena zbuniti, obeshrabriti i napraviti razdor kakav kod može da bi pokolebao tvoju veru.

Toliko o teškoćama koje se javljaju na početku, a sada da pogledamo na OPASNOSTI hoda u Duhu. Ovde je nekoliko opasnosti. Kako se tvoj život progresivan oslobođa starog ja, a postoji rastuća svest o njegovom životu koji oslobađa tvoje novo ja, moraš biti na oprezu zbog grešaka koje će poremetiti tvoju duhovnu ravnotežu.

Izbegavaj da koristiš svoju novootkrivenu moć i ravnotežu da bi stekao prednost nad drugima koji još ne znaju ili ne uživaju u tajni koju ti poseduješ. Sticanjem takve nepoštene prednosti nad drugima vaskrsnuće tvoja stara priroda, uprkos tvog prihvatanja vere.

Čuvaj se od bilo kakvog podizanja starog ja. NEMOJ PANIČITI! Pogledaj situaciju otvoreno u lice i objavi svoju veru: "To je deo mog starog ja, odbijam da mu dozvolim da se opet uzdigne, Isuse, upravo sad zameni moj promašaj sa tvojim životom". Tvoja smrt s Hristom je ČINJENICA (Kol. 3:1-4), ne dozvoli promašajima ili osećanjima

da oslabe tvoju veru; iako padneš, to i dalje ostaje nepromjenjena činjenica!

Pazi da ne odbaciš stražarenje, jer sad si okružen luka-vim neprijateljima koji će pokušati da steknu uporište. Vernik ispunjen Duhom nikad ne može biti obuzet, ali moćni duhovi mogu ga neprestano uz nemiravati.

Oni će brzo iskoristiti nepromišljen ili budalast čin. "Sunce da ne zađe u gnjevu vašemu, niti dajte mesta đavolu" (Ef. 4:26-27). Ako si prepoznao grešku, pokaj se i brzo ponovo zauzmi stav u Isusovom imenu.

Čuvaj se da te ne zanese slava ili da pomisliš kako si zaslužan za proticanje njegovog života preko tvojih udova (Rim. 6:13); jedini razlog za radovanje je u njegovom triumfu na krstu (1.Kor. 2:2). Tvoja jedina slava je u Gospodu (1.Kor. 1:31).

Izbegavaj pokušaje da nekog impresioniraš ili da nametneš svoje iskustvo drugom. Pre nego što počneš uživati u potpunoj slavi i otkrovenju hodanja u Duhu (Rim. 8:14), moraš pretrpeti jad od hodanja u telu (Rim. 7:23-24). Budi uvek spremjan da pomogneš, ali nemoj zanemariti Božje postupanje s osobom kojoj pomažeš.

Izbegavaj svako uplitanje u bilo kakvu duhovnu borbu izuzev ako si "jak u Gospodu i u snazi njegove moći" (Ef. 6:10), najbolji oklop na svetu je beskoristan ako je moral čoveka koji nosi oklop sumnjičav. Jedini koji može pobediti Sotonu i njegovu vojsku nisi ti – to je Hrist u tebi!

Pazi da ne zloupotrebiš sigurnost i autoritet njegovog života u tebi da bi uzvisio svoj položaj ili ugled. Sada možeš trpeti bez cviljenja i savijanja da bi se objavila Isusova narav slična jagnjetu (Isa. 53:7). Sada neke posebne radosti.

'Tiho priznaj svoju veru u moć krsta, citiraj izvanrednu izjavu apostola Pavla o veri: "...s Hristom se razapeh. A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u tijelu, živim vjerom sina Božijega, kojemu omiljeh, i predade sebe za mene" (Gal. 2:19-20)J. Tada jednostavno očekuj da tvoje staro ja umre, a da se novo ja pojavi!

Vera će ostvariti činjenicu da si umro s Hristom (Rim. 6:6). Tvoje lažno ja će nestati, a pravo ja će izaći (Gal. 2:20). Činjenica da si umro u Hristu neće samo učutkati zakon (Rim. 7:4), nego će učiniti greh tako nemoćnim da ćeš biti u mogućnosti da uživaš u izboru da mu se ne pokoravaš (Rim. 6:12-13). Odricanje od starog i oblačenje u novog čoveka biće mnogo lakše (Ef. 4:20-24).

Sve dok se tvoja Hristom dominirana ličnost ne obznani tvoji rođaci, prijatelji i poznanici neće znati tvoje pravo ja.

Sluzi koji je pomazan Hrisom nikad ne nedostaje otkrivenja ili inspiracije da blagoslovi svece ili dođe do grešnika.

Muž koji je ispunjen Hristom je radosno iznenađenje za suprugu koja pokušava da bude odana i u pomoći (Ef. 5:22).

Supruga ispunjena Hristovom energijom je tako zapanjujuće lepa i svetla da muž može lako da je voli kao što Hrist voli svoju Crkvu. (Ef. 5:25).

Hristom motivisani tinejdžer pun je poštovanja i poslušan je roditeljima, tako da svaka prisila postaje nepotrebna (Ef. 6:1-3).

Hristom inspirisani radnik je tako vredan i poslušan da poslodavac više ne treba da pribegava pritisku i zahteva veću produktivnost (Ef. 6:5-8).

Poslodavac vođen Hristom više će brinuti o radniku a manje će ga brinuti profit, što će rezultirati boljim radnim uslovima, poboljšanim odnosima i smanjenjem sukoba.

Član crkve koga je Hrist aktivirao je sada toliko veran da traži svaku priliku da voli Božji narod, tako da crkva napreduje.

Hrist u NJIMA (Kol. 1:27) više nije ograničen i zauzdan. Kočeći slojevi starog ja su pomaknuti. Isus u njima se sada oslobađa KROZ NJIH! Vernik je došao do savršenijeg odnosa s Hristom, sada je spremam i sposoban da objavi njegovu slavu (Kol. 1:28).

Da! Postoje početne teškoće, nekoliko opasnosti da se izbegne, **ALI RADOSTI SU OGROMNE!** Sada nauči da hodaš u Duhu!

HOD podrazumeva kretanje, radnju i nameravani smer. Sva doktrinarna učenja Reči Božje u konačnoj analizi su

veoma praktična, i kao pri normalnom hodu uvek je barem jedna noga čvrsto na zemlji – ne lebdiš!

Ima mnogo različitih i čudnih koncepta i ludih zamisli o "hodanju u Duhu" (Gal. 5:16), ali Reč Božja je veoma jasna o ovoj temi. Kada te motiviše Sveti Duh, tvoj život je veoma praktičan. Živiš odgovorno i ostao si u vezi sa stvarnošću.

Neki vernici te podsećaju na balone napunjene gasom. Oni lebde u crkvi i van nje, obilaze je i rade po svom. Njihove aktivnosti su tako nestvarne i nepovezane s drugima da čitavo vreme provode ne radeći baš ništa!

Ako je nametnuta disciplina ili se zahteva posvećenje, javlja se ogroman gubitak gasa, neki prilično grubi zvuci i opet oni nestaju u izolaciji ali na žalost samo da se ponovo napune i vrati s više gasa.

Ako tvoja "teo-logija" ne proizvodi "rad-ologiju", to je samo dosta "šaljiva-ologija"! Čini se da neki zamišljaju da je vršenje Božje volje okolišavajuća odgovornost, ali otvorena činjenica je da ako tvoj hod s Bogom tebe ne čini boljim radnikom, vrednijim članom crkve, brižnim mužem, vernom ženom i ženom na koju se može osloniti, vreme je da sebi postaviš pitanje: ko se skime šali?

Hodanje u Duhu nije geganje u mrtviliu, življenje u svetu snova ili povlačenje u varljivu udobnost pasivnog uma. To je življenje i poravnanje tvojih radnji s jasnim duhovnim principima. To je hladnokrvno sledbeništvo koje se odriče sebe, uzima krst i sledi Isusova učenja čak i u sitnjim detaljima svakodnevnog života (Mat. 16:24).

Odakle ovi čudni i divni prijatelji dobijaju svoje nebiblijske, nepouzdane i često nedolične ideje? Ako ih pitaš, oni će ti se nasmešiti sa sanjarskim pogledom u očima i odgovoriće ti: "Bio sam vođen Duhom" – GLUPOST!

Hrišćani koji žive nagonski, bezbržno sledeći "predosećaje" ili "vodiče", bez provere istih Božjom Reči, bivaju lako prevareni od Sotone. Ljudima koji žive tako nedostaje stabilnost i nemaju čvrstih smernica. Oni lutaju od jednog nestvarnog iskustva do drugog. Bog želi zdrave, razumne sinove, a ne bezumne mesečare.

Iznenadne sulude odluke su Sotonina specijalnost, kao davanje ostavke ili napuštanje odgovornog posla, beg s nečijim partnerom, iseljavanje bez razmatranja svih okolnosti, promena crkve itd.

Ovako važne odluke su retko kada ispravne, često preduhitrene i suprotne zdravom razumu. Ovakve ludosti moraju biti blokirane i proverene tako što ćemo ih podneti na supotpis Svetom Duhu. Ako ti se čini da je bilo koji veliki plan u tvom životu malo verovatan, stavi ga pod vlast krsta. Tada će ga Bog usmrtiti ili pustiti da tiho raste u duboko uglavljenog uverenje.

Hod je konstantno, nameravano i progresivno valjano iskoračivanje. To treba da bude divna, balansirana radnja, s lakoćom u koraku i čvrstinom u hodu.

U radnim danima našeg hrišćanskog života čini se da idemo na mahove, prateći kurs koji je veoma čudan i

nesiguran. Kako dobro pesnik opisuje ovu stani-počni duhovnost:

Nekad sam mislio da hodam s Isusom
Ali često su mi se raspoloženja menjala
Ponekad sam verovao, ponekad sumnjavao
Ponekad sam bio srećan, ponekad tužan
Ali, o, moj Spasilac mi daje mir
Mir za koji nikad ranije nisam znao
Jer se moj put osvetlio
Otkad sam naučio da mu više verujem.

Hodati u Duhu znači biti sloboden od svih iznenadnih udaraca i odvratnih svađa koje kvare naše prve planove da sledimo Isusa. Hodati znači ritmički pomerati stopala. Život u Duhu je sličan. Zahteva početni napor da bi se oduprlo gravitaciji, stalo na noge, i sve to treba da bude praćeno verom i RADNJOM! To je verovanje i POKORAVANJE! Poznavanje i DELOVANJE! Slušanje i ODLAŽENJE!

Gde dobijamo energiju potrebnu za hodanje? Kako je moguće koračati bez napora i lagano? Našim sopstvenim snagama? Nikada, ako je Isus rekao "Bez mene ne možete napraviti ništa" (Jov. 15:5), onda je i mislio NIŠTA!

Klasična greška mnogih hrišćana je što pokušavaju kopirati Isusa svojim ograničenim sredstvima, a mnogo je bolje znati tajnu kako biti stalni tok njegovog života i ne propuštati STVARNOST (Gal. 2:20).

Iskreno verujući, računaj s divnom činjenicom da svaka slabost tvoje ličnosti, koja prouzrokuje tvoje hramanje, svaka slabost koju nosiš iz detinjstva i grube okolnosti tvog života mogu biti zamenjene živom energijom Hrista u tebi (Rim. 6, Kol. 1:27-29).

Nemoj pevati "On ide pored mene". U jednom smislu to je istinito, ali može dovesti do pogrešnog mišljenja. Bolje pevaj pesmu "Hrist živi u meni, o, kakvo je ovo spasenje kada Hrist živi u meni" (2.Kor. 6:16). "...kao što reče Bog: Uslediće se u njih i življeću u njima i biću im Bog i oni će biti moj narod."

Nedirnut mržnjom i neprijateljstvom, hodaćeš u ljubavi! Depresivna stanja i obeshrabrujuće okolnosti neće uzne-miriti tvoju radost. Uprkos haosu i zbrici svuda oko tebe, Hrist u tebi će ti dati neverovatan spokoj i savršen mir. Ljudi bi mogli da ti se suprotstave a Sotona pokuša da te deprimira, ali ostaćeš miran, sposoban da ispoljiš dugo trpljenje.

Uprkos žestokim reakcijama problematičnih ljudi i ljudi sa problemima, ti ćeš i dalje ispoljavati blagost. Iako je svako pored tebe ispunjen potištenošću i očajanjem, ništa neće ugušiti čvrstinu tvoje vere! Osoba koja hoda u Duhu ima osobine koje se ispoljavaju u kontrolisanoj snazi. Nema slabosti – prisutna je krotkost! Poslednja krumska vrednost takvog uravnoteženog i divnog života je nje-gova umerenost, briga o drugima osvedočena blagošću.

Čuvaj se kolebljivosti, besciljnog lutanja, postranja pos-vuda – samo nastavljam hodati!

Hodaj ulicama tvoga grada i propuštaj Hristov Duh bilo kuda da ideš. Budi živo otkrovenje Sina Božjeg, ali nikad ne zaboravi, iako si to ti – nije o tebi reč, nego o Njemu! (Gal. 2:20).

7

Odbacivanje žrtve paljenice

Tornado 20. veka koji je kroz naše društvo meo snagom orkana nazvan je ODBACIVANJE. Životi se gube, domovi uništavaju a porodice se cepaju kako sazreva zamah koji se pojačava.

Šteta načinjena ovim sotonski inspirisanim bičem je duboko u ličnosti, udara u samu srž jedne osobe.

Biti odbačen znači odbiti ti priznanje da si voljen, cijenjen. Boli te otvoreno neprijateljstvo ili jednostavno zapostavljanje, bilo da si zlostavljan ili da te je neko iskoristio. Stoga se osećaš bezvrednim i neželjenim. Takav bezosećajan i bezobziran čin će sejati seme unutarnje tuge koja će, kad sazri, proizvesti gorku žetvu mentalne i emocionalne nestabilnosti.

Šteta kao posledica odbacivanja je jedan od glavnih uzroka neposlušnosti prema bilo kakvom autoritetu, kao što su roditelji, policija ili čak Bog. Druga tužna posledica je porast kriminala, kao što su ubistva, silovanja i nasilje.

Ako je dete neželjeno, jer je začeto izvan braka, ako je plod silovanja ili jenodstavno nije željeno, na neki neobjašnjiv način čak i fetus može da "oseti" odbacivanje. Prema božanskom zakonu svaka majušna beba treba da

bude rođena iz ljubavi, kupana u ljupavi i dovedena u okruženje puno ljubavi stabilnog doma. Na žalost, ovo nije slučaj kada sotonski inspirisana sebičnost brzo i obilato stvara ljudsku patnju na bespomoćnim žrtvama.

Detinjstvo i mladost često predstavljaju nastavak uništenja kada je osoba izložena nemaru ili nije zaštićena ljubavlju. Biti mažen i pokvaren može biti isto toliko uništavajuće koliko i nedavanje čvrstih smernica i slobode da se razvije i otkrije sopstveni identitet. Reći detetu da ono nikad nije ni bilo željeno ili mu reći da bi više voleli da je drugog pola isto je kao kad bi ga proboli nožem. Ako je dete rođeno "neprikladno", od roditelja okupiranih poslom čiji je jedini cilj materijalni dobitak, ili ako je to samo jedna neplanirana trudnoća u srednjim godinama, informacija, ako se objavi, može prouzrokovati lančanu reakciju stvarnog ili nestvarnog odbijanja.

Jedan od uništavajućih oblika odbijanja je seksualno zlostavljanje od kojeg se mnogi nikada potpuno ne oporevate. Mentalni šok i osećajni oziljci često ostaju čak i posle mnogo godina braka.

Brak, takođe, može biti pravo minsko polje stalnog povređivanja kada su partneru uskraćene tako jednostavne stvari kao briga ili drugarstvo ili čak bračne obaveze (1.Kor. 7:3-5).

Razvod je krajnji oblik odbijanja u braku, a često bol i rana mogu da se izbegnu, kako mnogi misle, takvim redosledom radnji za koji se ispostavlja da je mnogo više od poštovanja njihovog saveza pred Bogom. Nema lakog

odgovora za tako tužne situacije, izuzev da se traži podupiruća milost Božja (2.Kor. 12:9). I da osiguraš poslušnost Isusovom Gospodstvu (Ef. 5:22-23).

Bog je mnogo puta jasno dao do znanja da nema neplanirane, neželjene i nevoljene dece u svojoj porodici, jer smo mi "...izabrani kroz njega prije postanja sveta" (Ef. 1:4). Njegova suverena briga, puna ljubavi, stvara čak i zadovoljstva i probleme tako da će "sve stvari (čak i loše) zajedno raditi za naše dobro, čineći i oblikujući nas da budemo poput Isusa" (Rim. 8:28-31). Više ne treba da se borimo i trudimo za prihvatanje, jer smo bezuslovno "prihvaćeni u ljubjenome" (Ef. 1:16). Njegova ljubav je stalna, nikad manja ili veća od stopostotne i nikad ne zavisi od našeg uspeha ili promašaja.

Dobili smo zalihe snage u takvom izobilju da smo sposobni "da hodamo pred Njim u svetosti bez krivice" (Ef. 1:4). Pošto smo izbavljeni (otkupljeni) "krvilju Isusovom" (Ef. 1:7), mi nismo samo beskonačno dragi Bogu, nego su naši gresi oprošteni i zaboravljeni, zakopani u moru njegove ogromne milosti. Ništa, absolutno ništa nas nikad neće odvojiti od njegove ljubavi (Rim. 8:38-39). Možemo se odmarati sigurni da je njegova izobilna "mudrost i opreznost" u mogućnosti da pobrka sve Sotonine planove i da je već izvukla smrtnu žaoku.

Pavle je rekao "Šta ćemo dakle reći na ovo? Ako je Bog s nama, ko će na nas?" (Rim. 8:31). Ako nas Bog prihvata, ništa ne znači ako nas neko odbije! Zbog večnog Božjeg poverenja "hvale njegove slave" (Ef. 1:6,12 i 14), mi ćemo zauvek biti okruženi njegovom zapanjujućom lju-

bavlju. Više ne moramo da se borimo za njegovu ljubav, već život Duha postaje reka koja nas nosi svojom neodoljivom moći i podržavajućom snagom.

Pesnici koji pišu crkvene pesme nastojali su da izraze Božju večnu, bezuslovnu, krajnje nesebičnu ljubav, ali ljudska misao nikad neće biti u mogućnosti da potpuno izrazi svoju veličinu i uzvišenost.

Voljen večnom ljubavlju,
Vođen milošću koja voli da zna
Udišući Duh odozgo,
Ti si me naučio da je to tako.
O, ovaj pun i savršen mir,
Ovaj zanos božanstveni,
U ljubavi koja ne može prestati,
Ja sam Njegov i On je moj.

Nebo iznad je plavo i blago,
Zemlja oko mene mirisno zenela,
Nešto živi u svakoj nijansi,
Bezbožne oči nikad videle nisu,
Vesele ptičje pesme u izobilju,
Cveće jakih boja svetli,
Od kada znam kao što sada znam,
Ja sam Njegov i On je moj.

Stvari koje su nekad bile divlja zebnja
Sada ne mogu poremetiti moj mir,
Zagrljen večnim rukama,
Naslonjen na grudi pune ljubavi,
O, ležati zauvek ovde,

Sumnja i briga i jad da me napuste.
Dok On šapuće u moje uho,
Ja sam Njegov i On je moj.

Njegov zauvek, samo Njegov,
Ko će me odvojiti od Gospoda?
I s koliko preostale radosti
Hrist može ispuniti srce koje ljubi.
Nebo i zemlja mogu uvenuti i uteći,
Provorođeno svetlo u tami nestati.
Ali, dok Bog i ja budemo,
Ja sa Njegov i On je moj.

(Dž.Ueid Robinson)

Nema štete od odbijanja u tvom životu koju ne može izlečiti neprekidna ljubav sa Golgotom. Tvoja mentalna napetost i emocionalni ožiljci će uskoro nestati. Nema modrice koja neće biti izlečena. Nema slomljenog srca koje se ne bi moglo spojiti. Nema zatvorskih vrata ili okolnosti koje bi te držale zarobljenim. Nema siromaštva duha ili nedostatka životnih prednosti koji bi te ograničili ili sprečili u nečemu (Luka 4:18-19).

Ustani i veseli se u ljubavi koju nijedna ljudska reč ne može opisati, nijedan um shvatiti, zemaljski ograničena mašta ikad videti; BOG TE VOLI. Iako je neopisiva, nije potpuno nespoznatljiva, jer kako Sveti Duh "pomaže našim slabostima", možemo makar i delimično "poznati pretežniju od razuma ljubav Hristovu" (Ef. 3:19).

Njegova širina toliko je široka da obuhvata svakoga

**Njegova dužina tako dugačka da se širi od večnosti
do večnosti!**

**Njegova dubina tako duboka da dosiže do
najponiznjih!**

**Njegova visina tako visoka da nas podiže do
nebeskih tronova da sedimo pored Isusa!**

Prepoznaj je veseli se u njoj, raduj se u Božjoj ljubavi.
Nikad više nemoj misliti o ODBACIVANJU.

8

Daljni uvidi u štetu izazvanu odbacivanjem

Prema statistikama, ubistva i orobljavanja u mračnim ulicama su u porastu, čineći nesigurnim kretanje u večernjim satima u mnogim od naših većih gradova. Istu pažnju treba posvetiti i šteti koju podnose na hiljade ljudi koji pate od negativne predstave o samom sebi, tako da se čak boje da hodaju ulicama preko dana! Ovde svaka-ko mislim na uvredu i bol koje bi se moglo razviti u INFERIORNOST (osećaj manje vrednosti), NEDORASLOST i NESIGURNOST.

Žrtve takve štete izazvane odbijanjem, pokazuju malo spoljašnjih znakova strašnog unutrašnjeg ranjavanja koje su pretrpeli. Samo istrenirano oko ili ljudi koji treba da žive s takvim osobama mogu da primete tu napetost. Žrtve žive u neprekidnom stanju bliskom panici, pa je dovoljan mali problem da bi se kriza ubrzala. Ovo stalno stanje naoštrenosti se često očituje u nekontrolisanim grčevima mišića, tuzi na licu i sumornosti u očima.

Naš prvi problem je INFERIORNOST ili osećanje manje vrednosti. To je uništavajuće poređenje sebe s drugima, dubinski unutrašnji strah koji se javlja kada treba da se

suočiš s drugima zato što ti nedostaje sigurnost da uspostaviš odnos ili ponašanjem ili razgovorom.

Ovakvo negativno shvatanje sopstvene vrednosti lako se ogleda u zabrinutim crtama tvoga lica, nelagodnom držanju i nervoznim pokretima.

Ovaj stav uma stalno uzdiže sve ostale, a neprestano degradira svoje sopstvene sposobnosti. Njegova najbezazlenija manifestacija je ljubazno ponašanje koje podseća na ropsku podložnost. Najgore je izražen kada osoba koja trpi stalno pribegava prigovarajućem kritikovanju i zlobnom klevetanju svakog koji se pojavljuje kao pretnja sopstvenoj klimavoj sigurnosti.

Tužna osobina nekog sa sudom o sebi tako ispunjenim zavišcu ogleda se u tome da, kada se činjenice preispitaju, često nema opravdanja za osećanje manje vrednosti. Nedostajao mu je veran prijatelj čija konstruktivna kritika i pažljivo vrednovanje ne bi samo suzbilo njegove strahove, nego bi mu ulilo sigurnost i spokojstvo.

Nema većeg prijatelja od stalno prisutnog Hrista i neprekidnog društva Svetog Duha. Onaj koji daje životne zakone takode i živi te zakone života u nama. Hodati s njima u dragom zajedništvu i postati veoma osetljiv na njihovo društvo znači hodati u snazi i sigurnosti.

Ti si kraljevo dete (Jov. 1:1-2). Sve oko tebe je jedinstveno i posebno, tako onda uči istinu, voli istinu, živi u istini i ona će te oslobođiti (Jov. 8:32). Digni glavu visoko, rame-

na povuci nazad i gledaj svakom poveku u oči sa sigurnošću.

Ti si nanovo rođen ne da prosiš nego da daješ! Stalno prisutni Hrist će ti omogućiti da blagosloviš svakog koji ti prepreči put, zato nemoj puzati, nemoj bežati od života, nego vladaj nad njim kao kraljev sin (2.Kor. 6:1-10). Sledeci problem je NEDORASLOST. Nedoraslost je stav poraza kada sumnjaš u svoju sposobnost da se latiš nekog zadatka. Nekima se čini da su prokleti ovim nedostatkom sigurnosti od momenta rođenja, i to nije neverovatno da je u nekim slučajevima šteta napravljena čak i pre rođenja.

Veće sažaljenje zaslužuju velike mase koje su programirane roditeljskim pritiskom. Njihovo ponašanje je od dečinstva bilo izloženo stalnoj bujici kritikovanja, njihovi napori stalno i javno omalovažavani uvredljivim primedbama kao npr.: "On je beznadežan!", "Ne možeš joj ništa verovati", ili "Sigurno će zabrljati". Kasnije, na igraлиštu, drugovi će brzo otkriti i često nemilosrdno nastaviti da čine štetu započetu kod kuće.

Vera sad mora preokrenuti strah od neuspeha. Umesto instinkтивnog "Ne mogu" sada se mora čuti sigurno priznanje: "Mogu uraditi što god me Bog zamoli da uradim uz pomoć Isusa Hrista koji mi daje snagu i moć" (Fil. 4:13 Karadžić). Posle ispovedanja svoje vere, POČNI RADITI! "Vidite li dakle da se djelima pravda čovjek a ne samom vjerom?" (Jak. 2:24). Lati se zadatka verujući stalno prisutnom Hristu da će ti dati mudrost da radiš i snagu da

uspeš. Ne dozvoli bilo kakvim strahovima ili osećanjima neuspeha da oslabe tvoju volju za pobedom.

Sledeća duboka rana ne NESIGURNOST. Ovo je trajna i neprikladna osjetljivost na to kako nas drugi cene i kako se odnosi prema nama kao osobama.

Božja namerna je da svako rođeno dete treba da uživa sigurnost doma gde je voljeno kao osoba, a ne da je voljeno na osnovu ponašanja.

Tužna posledica mnogih slomljenih porodica je društvo u kome je nesigurnost uzela maha. Deca, koja su obično pioni u sudskim rastavama, uskraćena su za osnovne životne potrebe – da budu voljena i da im je obezbeđena sigurnost.

Poznavati nesigurnost znači biti odbijen od roditelja ili partnera, trpeti fizičko i mentalno zlostavljanje, biti neželen, previše mažen ili stavljen pred zahteve koji su iznad tvojih sposobnosti.

Bog je uradio sve moguće da bi svojoj deci osigurao bezbednost. Isus je sam rekao: "I niko ih ne će oteti iz ruke moje... I niko ih ne može oteti iz ruke oca mojega" (Jov. 10:28-29). Apostol Pavle jednako naglašava kada zaključuje da "Na pohvalu slavne blagodati svoje kojom nas oblagodati u ljubaznome, u kome imamo izbavljenje" (Ef. 1:6-7). Mi smo sigurni, jer smo u okviru istog kruga ljubavi koji on poseduje za Isusa. Mi smo voljeni zbog našeg položaja u Hristu, ne zbog našeg ponašanja!

Nema promenljivosti ni menjanja videla u Božjoj ljubavi (Jak. 1:17). On nije podložan raspoloženjima, niti ima "slobodnih dana", ali uvek je savršen izraz nesebične ljubavi. Kada jednom shvatiš ovaj koncept Božje ljubavi za tebe, da si dragocen i jedinstven za njega i da "živiš u njegovoj stalnoj brizi" (Ef.1:4, J.B. Phillips), bitka za prihvatanje je gotova, potraga za identitetom je završena. Sada, kada si našao sebe, možeš izgubiti sebe voleći druge i pomažući im da otkriju tajnu prihvatanja i sigurnosti.

Kakav je Božji odgovor na ove urođene i usađene negativne koncepte koji te drže zarobljenim i u mnogim slučajevima kontrolišu tvoja osećanja?

Odgovor leži u smrti i vaskrsnuću njegovog Sina. Krst nije samo mesto gde su naši gresi izbrisani (1.Kor. 15:13), nego i mesto gde smo usmrtili naše staro ja (Rim. 6:1-14) i kasnije ga zakopali. Hristova smrt za nas završava uticaj krivice iz prošlosti, ali naša smrt u Hristu uništava štetu iz prošlosti! (Gal. 2:20, Kol. 3:1-4).

Kako dnevno i neprekidno tražimo propuštanje njegovog vaskrslog života u naš, ponovo uspostavljanje naših mentalnih pojmovaa biće mnogo lakše (Rim. 12:1-2), jer su INFERIORNOST (kompleks manje vrednosti), NEDORAS-LOST i NESIGURNOST bile nepoznate njemu! Ova nebeska mudrost je prema Frojdovoj psihologiji glupost, ali to je jedina moć u svemiru koja nas može spasti od naših greha i od nas samih (1.Kor. 1:17-25, 2:1-16).

Bog ne pokušava da popravi našu pogrešnu sliku o nama samima, nego hoće da je zameni u potpunosti.

Hrist u nama, pri našem obraćenju, predstavlja nadu u našu obnovu, usavršavani Hrist u nama su zbivanja i radnje koje vode tom divnom cilju (Kol. 1:27-29).

Sve što nam preostaje jeste da živimo kao kraljevi (Rim. 5:17) dok preostala faza našeg otkupljenja ne zauzme mesto, to jest novo telo u kojem ćemo živeti (Rim. 8:23) i nova vasiona u kojoj ćemo uživati (Otk. 21:1-7), a do tada – uživajmo u ovoj!

Bez obzira na to koliko si osakačen negativnom slikom o sebi, ISUS JE ODGOVOR, u jedinstvu s njim osigurano ti je sve što ti je potrebno da budeš kompletan i zreo (1.Kor. 1:30). HRIST JE BOŽJI ODGOVOR ZA INFERIORNOST, NEDORASLOST I NESIGURNOST.

Postoje još dva uzroka tuge i potištenosti duha, a to su: stvarna krivica i izmišljena krivica. Prva je prouzrokovala više slomova živaca nego što je mnogo psihijatara spremno da prizna, dok je sa drugom tako teško baratati, tako je neuvhvatljiva i tako lako može izigrati svaki pokušaj da se eliminiše.

Prava krivica se može javiti ako čuješ puki zvuk nekad popularne pesme. Ako nije pesma u pitanju, može biti određeni parfem ili samo pominjanje imena određenog grada. Ono što je tada bio zabavni momenat ludosti sada je grozna uspomena koja te progoni. Što je nekad bila

razuzdana romansa igra na rizik sada je postala odvratna krvareća rana, otvoren nerv u tvojoj savesti.

Krivica sahranjuje sebe duboko u ogranicu grešnika i vrši ogroman pritisak na ličnost. Izvlači radost, mir uma i uništava sreću i zdravlje. Mentalno, fizički i osećajno primamo "platu za greh" koja je smrt (Rim. 6:23). Uništavajuća sila griže savesti može postati tako jaka da često ubrzava prirodno kretanje prema smrti. Kriva savest se ne može odmoriti, nego je stalno razdražljiva. Dovoljna je i najmanja situacija koja bi "okinula oroz" i pokrenula unutrašnju paniku (Mk. 6:16). Nema leka koji bi mogao ubiti ovog previjajućeg crva savesti, kao što ni piće ne može ugasiti vatru griže savesti.

To jedino može biti opisano kao preuranjen pakao! (Mk. 9:44). Takozvani Sotonini lekovi za krivicu su u stvari prerušena prokletstva! Propratni efekti svih njegovih umirivača savesti su ili besane noći ili sanjarenje tokom dana. Zar nema doktora ili leka za grešnu dušu? Da, ali samo jedan.

Nikad nećeš biti izlečen od smrtonosnih efekata griže savesti dok ne shvatiš da ništa ne možeš učiniti s njom (Rim. 5:6-8). Sledeće, moraš se suočiti sa činjenicom da ili ti treba da platiš kaznu za tvoje prošle grehe – to je smrt (Rim. 6:23), ili veruješ u neverovatno dobru vest: da je neko drugi platio za tebe (Rim. 23-26). Da – Isus Hrist, bezgrešni Božji Sin ponudio je svoj čisti život kao zamenu za tvoj (1.Pet.3:18). Prihvatio je tvoju smrtnu kaznu. Zauzeo je tvoje mesto. Na samotnom brdu pored Jerusalima sa tvojim gresima se izašlo na kraj (1.Kor. 15:1-3). Svetom

Bogu je nemoguće zahtevati da dva puta naplati jedan dug! Tvoji gresi su otplaćeni. Prošlost nije samo oproštena, nego i zaboravljena! (Mih. 7:19).

Kako priznaješ i podupireš svoje ubedjenje u ovu zapunjajuću istinu, taj čin bi trebalo da prouzrokuje dvostruku reakciju u tebi. Trebalo bi proizvesti u tebi gađenje prema prošlim gresima što bi trebalo da bude propraćeno sadašnjom reakcijom protiv njih. Sada moraš okrenuti leđa grehu – i sa velikom radošću primiti moć Hristovog vaskrslog života, koji će te osposobiti da živiš kao Božje dete (1.Jov. 1:12). Ako te je Isusova smrt pomirila sa svetim Bogom, koliko će propuštanje života svetog Božjeg Sina u tebi, u potpunosti, neprestano i radikalno izmeniti tvoj život? (Rim. 5:10). Sada, ako kloneš i padneš u greh, ne dozvoli tvom protivniku da iskorišćava tvoju novu krivicu. Brzo priznaj greh, oporavi se i počni opet hodati (1.Jov. 1:9). Bog će biti zadovoljan tvojim pokajanjem i verom u krv njegovog Sina i uskoro ćeš se opet smejati.

Sada se moramo pozabaviti nezgrapnom i neuhvatljivom stvari nazvanom izmišljena krivica. ovo je zanovetajuća optužba koja nikad ne odlazi bez obzira koliko puta je priznaješ i tražiš oproštenje za ono što osećaš da je neoprostiv greh.

Neke stalno progoni sam čin nebrige koji je prouzrokoval veliku štetu nekom drugom. To može biti pogrešna doktorska dijagnoza, greška medicinske sestre koja brine o bolesnima, nesreća u kojoj majka povredi dete, greška vozača ili radnika koji se brine o mašini značajnoj za jav-

nu bezbednost. Bog jer razumeo tvoj motiv i tvoju grešku. Zato je obezbedio gradove za izbeglice koji su bezazleno naneli štetu drugima (Broj. 35:25-32). Takođe je ustanovio žrtvu za greh za one koji su grešili nemamerno (Broj. 15:22-29). Više nikad nemoj provoditi vreme u nezdravom uzajamnom protivoptuživanju, nego se osloni na činjenicu da će ti Bog, ako te toliko voli oprostiti čak i nameran greh. Tada je sigurno da će se njegova ljubav obznaniti prema tebi i kad nemamerno grešiš!

Odupri se Sotoni kada pokušava da uznemiri tvoj odmor. Odbij da slušaš njegove optužbe (Otk. 12:10). Razgovaraj sa starijim i duhovnim hrišćanima koji svojim objektivnim sudom i odlučnom molitvom neće samo učutkati Sotonu, nego će takođe i otkloniti tvoje neosnovane strahove i smiriti tvoja osećanja. Duhom ispunjeni sluga će brzo ispraviti ako nije uspeo da izrazi nebesku brigu za tvoju dobrobit i duhovno blagostanje.

Konačno, posle inferiornosti, nesigurnosti, nedoraslosti i krivice dolaze briga, sumnja i strah! Njih je lako opisati, ali je teško izaći s njima na kraj.

Briga je, drugim rečima, preterana preokupacija. To je zabrinut, nelagodan osećaj koji tvrdoglavu odbija da te napusti, čak iako si sve učinio da izadeš na kraj s njim i isteraš ga iz misli.

Čak i pošto si uradio sve što si mogao u određenoj situaciji, često ostaje dosta toga što ne možeš učiniti. U takvim slučajevima moraš "...baciti sve svoje brige na Njega jer se On brine za tebe" (1.Pet. 5:7).

Isus nam je rekao da vrapci žive za današnji dan i radosno veruju u Boga za sutra. Cveće, takođe, treba da nas nauči da uživamo u današnjem sunčanom danu a da se suočimo sa sutrašnjicom kada dođe. Dobili smo na-ređenje da sledimo njihov primer, znajući da će nam se, ako prvo tržaimo Kraljevstvo Božje, sve ostalo dodati (Lu-ka 12:22-30).

Sumnja u stvari znači da se nesigurno odnosimo prema istini. Ona će te učiniti nesigurnim, bojažljivim i zabrinutim u vezi s onim u što veruješ i koje korake moraš preuzeti.

Ova sputavajuća potištenost će te lišiti sigurnosti i pot-kopače tvoju snagu. Dok je Sotona uvek na oprezu i spreman da usadi sumnje u tvoj razum, Isus obećava da će nas istina uvek oslobođiti (Jov. 8:12). Znati Božju Reč i primeniti je znači uništiti svoje sumnje, isijati svetlo u svojoj tami i biti usmeren prema jednom cilju.

Strah je stanje nemira koji može biti stvaran ili izmišljen, bolna slutnja opasnosti koja donosi nevolju (1.Jov. 4:18). Strah može paralizati tvoju volju i čuvati te kao zarobljenika u tvojim okolnostima.

Božja Reč je puna obećanja koja inspirišu veru, a ta obećanja, ako ih priznaješ, sa sigurnošću neće samo slo-miti vrata tvog zatvora, nego će i pomeriti planine sa tvoj putu (Mar. 11:23). Bog ti obećava rešenje za svaki prob-lem. On će ili usavršiti tvoje razumevanje njegove ljubavi, tako da će to odagnati strah (1.Jov. 4:18), ili će ti dati veru da se opašeš istinom dok ta vera ne postane odbrambeni garnizon (Ps. 27:1). Najbolji način da uništiš svoje straho-

ve je da svedočiš svoju veru. Božja Reč na tvojim usnama može da izagna strah i da ti dâ sigurnost.

Ako smo povređeni u bilo kojoj od ovih oblasti, moramo tražiti Božju pomoć da to uradimo, dospećemo u stanje stalno pojačavajuće frustracije. Neuspeo pokušaj da se ukloni bilo koja od ovih osam slabosti konačno će dovesti do razočaranja. Neprekinuto razočaranje će tada dovesti do stvaranja unutrašnjeg neprijateljstva koje će se objaviti ili u verbalnom, ili u fizičkom nasilju, ili u oba. Ako bi se dalo oduške neprijateljstvu, i ono se rasteretilo na nekoj jadnoj, nevinoj, bezazlenoj osobi, moglo bi doći do oslobođanja od razočaranja, ali bi se takođe sigurno pojačala krivica napadača.

Podmukla opasnost je zadržano neprijateljstvo koje zbog brige prema drugima ili zbog straha od osvete zadržavamo i ono se usaduje duboko u ličnost, gde će uz nemiravati razum ili uništiti emocije. Unutrašnje neprijateljstvo ne smemo rasteretiti na drugima, niti treba da ga zakopamo u nama. Odgovor je da potražimo Božju milost u problemu – i Božji izlaz iz situacije.

U situacijama kad smo pozvani da upijemo iskaljeno neprijateljstvo drugih Bog nam može dati obilje podupruće milosti, koja neće štititi samo naš duh, nego će sprečiti dalje izazove.

Bog je zadovoljan kada trpimo sa osmehom, kada kao Isus pokazujemo učitivost i čak i samilost prema onima koji nas povređuju (1.Pet. 3:8-14). Kad Bog vidi osdsjaj njegovog vlastitog Sina u svojim "drugim sinovima" (Jev.

2:10), on je veoma srećan. Isus će, takođe, videti porođajne muke svoje vlastite duše, koja se umnožava u onima koji blago lome začarani krug zla.

Ako ne uspevamo da upijemo ili pobedimo neprijateljstvo, osećaćemo se tako nelagodno da bismo na kraju mogli i da se razbolimo. Dok se za psihičke bolesti smatra da su odgovorne za veliki učinak u svim bolestima, tako ne bi trebalo da bude u Božjem narodu.

Apostol Jovan se molio da mi spoznamo totalno zdravlje hodajući u istini. "Ljubazni! molim se Bogu da ti u sve-mu bude dobro i da budeš zdrav, kao što je tvojoj duši dobro" (3.Jov. 2.stih). Apostol Pavle takođe uči da je "velika trgovina pobožnost sa zadovoljstvom" (1.Tim. 6:6).

Bog želi da čitavo naše biće, duh, duša i telo uživaju u potpunom zdravlju. U našoj službi Njemu neće biti napestosti, jer što radimo činimo iz položaja mira i odmora (Jev. 4:9-11).

Naša služba Bogu treba da bude spontani izliv stalno prisutnog Hrista (Kol. 1:29). Ovo je bio tajni izvor svake Isusove misli i radnje. On je znao da je Otac u njemu, "Zar ne vjeruješ da sam ja u ocu i otac u meni? Riječi koje vam ja govorim ne govorim od sebe; nego otac koji stoji u meni on tvori djela" (Jov. 14:10).

Kada naučimo veoma tešku lekciju da bez njega ne možemo ništa (Jov.15:5), da u našim sopstvenim telesnim naporima nema ničeg dobrog, tada će nas naše očajanje dovesti do srećnog življenja našeg celokupnog života u Duhu (Rim. 8:1).

Kako hodamo u jedinstvu sa Hristom, zakon Duha života nas potpuno oslobađa od zakona o grehu, smrti i prirodnim ograničenjima. Kako stalno i sa pouzdanjem priznajemo našu veru da "...s Hristom se razapeh. A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos" (Gal. 2:19-20), tada ga neprestano vidimo kako se propušta kroz naše popustljive udove, (Rim. 6:13).

Kada Isus Hrist, vaskrsli Sin Božji, postaje naš "stalni unutrašnji identitet", tada pomoći Njega sve rane i štete koje smo pretrpeli, jer smo živeli uz pomoć naših sposobnosti, bivaju isceljene i prevladane u potpunosti.

Biti spasen iz stanja "beznadežnog grešnika" je divno, (Rim. 5:1), ali biti spasen iz stanja "bespomoćnog sveca" je neverovatno (Rim. 8:1-4).

Ovo nije samo život – nego život u izobilju (Jov. 10:10). Ovo ne znači samo biti pobednik – nego više od toga (Rim. 8:37). Ovo nije bežanje od života, nego vladanje u životu, uz pomoć Jednog: Hrista Isusa (Rim. 5:17).

Ovo znači hodati slobodno, osećajući se deset stopa visokim. To je život koje ne poznaje ograničenja i zastrašivanja. Na ovaj način ćemo naterati naše neprijatelje u beg.

Košmarne godine pune pritisaka i depresije brzo će biti zaboravljene kada sunčani zraci Božje ljubavi učine da staza pravednika bude nalik na zoru predivnog novog dana.

Kada iskoračiš u sunčani zrak ovog iskustva, tama će se povući ispred tebe. Te sile tame koje će pokušati da te uznemire će otpuzati od tebe u strahu. Više nećeš biti ulovljen u zamku.

Ovo je božji način popravljanja štete koju si pretrpeo. A sada, pogledajmo na jedan od načina kako on otklanja loše uspomene.

9

Drugo jevanđelje

Lečenje uspomena metodima koje apostoli nisu znali, bilo koliko da je uverljivo i prividno uspešno, mora se naći u opasnosti sotonske manipulacije i verovatno Božje osude. U Bibliji se ništa ne govori o vraćanju u prošlost da se na prošlost gleda na način na koji Bog to gleda – oprošteno i zaboravljeno.

Iako bi mnogi mogli dati oduševljene prikaze i divna svedočanstva kako su izlečeni takvim koncepcijama, ne smemo nikad zameniti Božju Reč i Božje načine tehnika- ma koje su napravljene po uzoru na principe bezbožne psihologije.

Ako sveštenici ne uspevaju da uče a ljudi ne uspevaju da nađu Hrista kao svoju jedinu tajnu koja vodi do mudrosti i kao izvor lečenja (Kol. 2), Bog će se, svojom dobrotom i brigom za ozleđenu decu, ispružiti da ih izleči, ali njegova ljubav ne sme nam dozvoliti da stvorimo pogrešna shvatanja.

Ako svaki poziv upućen nebeskom tronu mora biti proveren na nekom teološkom kompjuteru, ako svaki zahtev za pomoć mora biti savršeno rečenički sklopljen, na veliki deo naših molitvi nećemo dobiti odgovor, ali nikad ne smemo dozvoliti da njegove milostive intervencije postanu dohuvne devijacije. Božja reč te nikad ne savetuje da

se baviš mislima koje si imao pre obraćenja da bi našao odgovore za sadašnje probleme. Ne postoji učenje u Novom zavetu koje ti govori da se vratiš u svoju bolnu prošlost, da pokušaš da "OSETIŠ Isusovo prisustvo" i da "ZAMISLIŠ njega kako ti pomaže da to ponovo doživiš". Ovo ne samo da otvara mogućnost Sotoni da te prevari, nego i trauma koja se pojavljuje može biti psihološki opasna.

Apostol Pavle nije znao ništa o takvim tehnikama unutrašnjeg lečenja koje bi rešile probleme njegove prošlosti. On je znao samo da je to "zakopano s Njim (Hristom) u krštenju" (Rim. 16:3) i da je njegov život iz temelja promjenjen, jer je znao da je "vaskrsnut da hoda u novosti života" kroz jedinstvo sa Božjim Sinom (Rim. 6:4-10).

Ne samo da se pomirio s Bogom, preko smrti Njegovog Šina, nego je sada i uživao u dnevnom dinamičnim spašenju preko njegovog života (Rim. 5:10). Njegova grešna prošlost je osuđena i zakopana (Kol. 2:12). Njegova sadašnjost je bila tako divna da je u potpunosti izlečila rane iz prošlosti (2.Kor. 5:14-16).

Nemoj primati savete bezbožnika (Psalam 1:1) niti dozvoliti nekom da iskopa ono što je Bog zakopao. Kopanje grobova je demonski posao, ali još više je takav kada hoće da iskopaju tvoj stari život.

Sotona će uvek pokušavati da te odvede nazad u tvoju tamnu prošlost gde će njegove slablasne utvare moći da te progone u svojoj polutami.

Ipak, kao i sve slablasne osobe i ove nestaju kada se javlja dan. Kako umirujuće zvuče Isusove reči "...Ja sam vidjelo života" (Jov. 8:12). Nemoj nikad nikom dozvoliti da

se usudi i savetuje ti da tvoji prošli gresi nisu očišćeni, oprošteni i zaboravljeni. Ovo je ljaga na Božjem imenu, jer "vjeran je i pravedan da nam optostti grijehe naše, i očisti nas od svake nepravde"

Dozvoliti Sotoni da neopazice podmetne da je krv Isusa Hrista izgubila svoju moć, ne samo da se ne sme o tome ni razmišljati – to je bogohulno! Od svih ružnih laži koje je Sotona stvorio, ova tvorevića je najveća od svih bezboštava (Jov. 8:44)!

Uvek pamti da osećaji čistote prate veru, oni su retko dati da je razviju. Sigurnost dolazi kada se uprkos svim tvojim strahovima i osećanjima složiš sa večnom božjom Rečju – ona tada postaje stena koju različita razpoloženja i situacije nikad neće prevladati.

Apostol Pavle je mogao provesti besane noći i mnogo tužnih dana da mu je bilo potrebno da rekonstruiše groznu prošlost. Zar nije progonio ranu crkvu, primorao je na bogohuljenje a mnoge zatvorio (Dela 26:9-11)? Ne samo da je lično bio odgovoran za smrt tolik mnogo hrišćana, nego ih je i mučio, bio prisutan prilikom mučeničke smrti Stevana (Dela 7:58). Uprkos svemu tome, nije zabeleženo da je tražio izlečenje za tako razorne uspomene.

On je bezuslovno verovao u Božju Reč da je spasen milošću, verom (Ef. 2:4-8). Znao je da su mu svi gresi oprošteni i da je pravednost bila Božji poklon njegovoj grešnoj duši (Rim. 3:21-26). On je odlučno odbio da sluša bilo kakav glas koji bi pokušao da ga osudi i izjavio je da ga ništa i nikad ne bi moglo odvojiti od ljubavi njegovog Boga koji oprاشta (Rim. 8:31-34).

I ti takođe moraš učutkati svaki glas koji bi se usudio da ti sugerise kako ti je potrebno da svoju prošlost vaskrsneš, preispitaš i ponovo očistiš.

Tvoja duševna osećanja i podsvesni strahovi ne smeju potopiti svedoka u tvom duhu jer "Ovaj Duh svjedoči našem duhu da smo djeca Božja" (Rim. 8:16). Siguran način kako isceliti rane iz prošlosti i otkloniti ožiljke iz uspomena je verovati i priznati Božje izvanredne stvari koje će se sigurno desiti sada!

Bog ne popravlja stvari, on ih ponovo stvara. "Zato ako je ko u Hrisut, NOVA JE TVAR. Staro prođe, gle SVE NOVO POSTADE" (2.Kor. 5:17).

Gledaj na sebe kako te Bog gleda. Ono što je novo u tebi je TVOJ UNUTRAŠNJI ŽIVOT! Podstaknut si na život istom silnom koja je vaskrsnula Isusa iz groba (Ef. 2:1).

Dok ne budeš znao kako da hodaš u Duhu, imaćeš problema sa svojim SPOLJNIM JA. Neuspeh je često Božji način pomoću kojeg te navodi da shvatiš da tvoj problem nije uzrokovani tvojom prošlošću, nego tvojom sadašnjošću (Rim. 7:15-21). Osuda koja se očituje u nemogućnosti da budeš potpuno nov konačno će te dovesti nazad do Isusa te će on završiti posao koji je započeo (Rim. 7:23-25).

Jedno stanje će biti zamenjeno čuđenjem kako te zakon duhovnog života u Isusu Hristu oslobađa od zakona greha i smrti (Rim. 8:1-4).

Tvoji sadašnji problemi nemaju nikakve veze sa uspomenama iz prošlosti, izuzev ako te vežu stare navike. Kada si jednom naučio kako da primeniš Hrista koji je pot-

puno u tvom životu (Gal. 2:20), neće biti previše teško otarasiti se starog čoveka i obući se u novog (Ef. 4:20-32).

Uvek dozvoli Božjoj Reči da razdvoji duševne strahove i osećanja od činejnika koje svedoče tvom duhu. Nikad nemoj dozvoliti površinskim osećanjima da uznenavaju duboku unutrašnju spoznaju u tebi. Čak i ako padneš, nemoj nikad dozvoliti sumnjama da poreknu ono što je Bog rekao – ti si novo stvorenje i uskoro će svet videti ono što Bog vidi.

Sotona je proizveo tu ogromnu laž da je naša podsvest skoro nad-svesna u svojoj moći. NIJE!

Hrišćanin pogrešno čini kada svojoj podsvesti pripisuje moć koju ona ne poseduje, jer smo mi "izbavljeni od vlasti tame i premešteni u carstvo sina ljubavi svoje" (Kol. 1:13 – delimično obrad.) Sada treba da imamo Hristov razum i kada je on potpuno upućen Božjom Rečju treba da budemo sposobni da "...kvarimo pomisli i svaku visinu koja se podiže na poznanje Božje, i robimo svaki razum za pokornost Hristu" (2.Kor. 10:4-5).

Sumnja da je prošlost zakopana može nas lišiti moći da hodamo u novom životu. Sumnja da krv Hristova ima moć da nas očisti od svih grehova može nas lišiti sigurnosti. Ako sumnjamo da je Bog započeo stvaranje.

Pavle je morao stalno braniti jevanđelje koje je dobio "otkrivenjem Isusa Hrista" (Gal. 1:11-12). Morao je neprestano pobijati ne samo sotonske "dodatke" ili "odbitke", nego i ljudske "izmene" i "modifikacije".

Božji odgovor na sve naše probleme treba da nađemo samo u jednom izvoru, u životu u zajednici sa Njegovim Sinom, Isusom Hristom. On koji je Bog svega predstavlja misterioznu, ali i moćnu snagu svima koji ga zazivaju (Kol. 2:1-23). Ne smemo biti pomereni iz našeg božanstvenog centra. Onaj koji je stvorio i podupire celu vasionu može da se brine i o našim problemima. (Kol. 1:16-19). Ne smemo ničemu dozvoliti da nas udalji od jednostavnosti spašenja koju je Bog obezbedio u Njegovom Sinu (2.Kor. 11:3-4).

Božja Reč i Božji način lečenja naših uspomena iz prošlosti ogledaju se u formirajući sadašnjosti tako uz budljivom i stvarnom da svaka pomisao o kopanju grobova i proganjanju duhova postaje odvratna. Učini s tvojom prošlošću ono što je Bog učinio, veruj Svetom Duhu da je On zakopao prošlost tamo gde je niko neće moći iskopati. Postoji samo jedno jevanđelje – jevanđelje koje nam je dao Isus: nije nam potrebno drugo.

A sada da pogledamo jednu od najmoćnijih Božjih naredbi koja će otvoriti put Svetom duhu, da jednom i za svagda raskrštiš sa prošlošću, da te izbavi od uticaja Sotone i usmeri na potpuno nov način života.

Tajna ove naredbe je u jednostavnoj poslušnosti i u jednostavnoj veri da Bog na natprirodni način postupa s tvojom prošlošću – on je zakopava!

10

Sahranjen s Njim u krštenju

Pošto su odgovorili na Božji poziv da se pokaju i pošto im je poznat moćni rad Svetog Duha na obnovi, mnogi ne uspevaju da razumeju da je krštenje u vodi više od čina svedočenja ili jednostavne poslušnosti – to je sredstvo kojim vera može izvršiti čudesno izbavljenje od bolnih elemenata prošlosti.

Oni ne uspevaju da razumeju da kada Božja Reč ustvrdi za vernika da je "zakopan sa Njim (Hristom) u krštenju" (Kol. 2:12) (delimično obrađ.), ona sadrži božansku moć da odvoji od vernika njegovo staro ja i osloboди ga da hoda u novom životu. Jednostavna vera u delovanje Božje suverene moći zakopava prošlost sa svim bolnim uspomenama i dovodi ga u predivnu slobodu.

Kada se ne shvati ova istina, to obično rezultira neuspehom da se ona potvrdi u stvarnosti a ovo zauzvrat stvara ozbiljan nedostatak u iskustvu vernika. Šteta se često povećava kako ljudi probegavaju nebiblijskim shvatanjima i bezbožnim savetima u njihovim naporima da nadoknade ovaj tragičan nedostatak.

Očigledan zaključak iza ovog tužnog i površnog razumevanja je da Bog ne može na čudesan način dokazati svoju Reč. Sa sobom nosi prepreden savet da kada Bog "zakopa" naše staro ja, na neki način ono ostaje živo.

Novozavetnu doktrinu obično potvrđuje primer iz Starog zaveta, pa hajde da pogledamo slučaj kada se Božji ljudi "...u Mojsija krstiše u oblaku i u moru!" (1.Kor. 10:2).

Kada je Bog izbavio decu Izraela iz mukotrpnog ropstva u Egiptu, On je to učinio s moćnom, čudesnom snagom. Mojsije je dobio uputstvo da kaže narodu: "Ne bojte se, stanite pa gledajte, kako će vas Gospodin izbaviti danas; je Egipćane koje ste vidjeli danas, ne ćete ih nigda više vidjeti do vijeka. Gospodin će se biti za vas, a vi ćete mučati" (Izl. 14:13-14).

U ovom slučaju, njihova vera trebalo je da se ogleda u tome da stoje mirno i tiho čekaju božansku intervenciju. Nisu bili razočarani – njihovo oslobođenje je bilo potpuno!

Ako je ovaj primer iz Starog zaveta tako čudesan, zašto ne uspevamo da prepoznamo stvarnost ispunjenja u Novom zavetu? Još i gore: zašto zamenjujemo Božje načine i Božju i Božju mudrost svetovnom mudrošću? "...Ako dakle umrijete s Hristom stihijama svijeta..." (Kol. 2:20) ili "Jer ste umrli sa Hristom i oslobođeni ste vladajućih duhovnih sila u svemiru" (Good News Bible).

Ako je njihov prenos iz faraonskog kraljevstva straha bio tako divan, zašto mi očekujemo nešto manje kada smo provedeni u kraljevstvo Isusa Hrista? Ako ih je Mojsije izveo odatle u pobedu, ostavljajući uspomene na patnje i progonstva iza njih, zašto se Božji ljudi sadašnjice pripremaju za nešto manje od toga?

Isprepletene u okviru uzoraka uspomena svih vernika postoje stvari koje su dobre i pomaču, ali isto tako, na žalost, stvari koje su loše i štetne.

Pomešana s divnim i dragocenim uspomenama, veoma često tu mogu biti duboko ukorenjana loša iskustva koja su pokopana u podsvesti.

Bog – i samo Bog – ima suverenu mogućnost da razdvoji ovo dvoje. Kao što se desilo i sa Faraonovom vojskom, kad ih nije samo izvukao, nego ih i potpuno uništilo. Ostvarilo se ono što je rekao Mojsiju: "...Egipćane koje ste vidjeli danas, ne ćete ih nigda više vidjeti do vijeka." Bili su totalno istrebljeni. Mnogo pre nego što je izmišljena moderna psihologija, milioni blistavih hrišćana su oslobođeni da pevaju Mojsijevu i Jagnjetovu pesmu. Svako ko veruje u Novi zavet trebalo bi da bude sposoban da nadmaši Izraeličane koji su pevali i igrali na obalama izbavljenja (Izl. 13). "Zahvaljujući Bogu i ocu, koji nas prizva u dijel našljedstva svetijeh u vidjelu; Koji nas izbavi od vlasti tamne, i premjesti nas u carstvo sina ljubavi svoje, U kome imamo izbavljenje krvlju njegovom i oproštenje grijeha" (Kol. 1:12-14).

Vekovima kasnije, kada je govorio preko proroka Isajije da obećava svom narodu oslobođenje iz vlavilonskog ropstva, Bog ih podseća da On još uvek radi na tom izbavljenju. On podseća na uspomene vezane za Crveno more, ali ističe da je tu potrebna nova disciplina. "Ja sam Gospodin svetac vaš, stvoritelj Izraelov, car vaš. Ovako govorи Gospodin koji je načinio po moru put i po silnijim vodama stazu. Koji izvodi kola i konje, vojsku i silu, da svi popadaju i ne mogu ustati, da se ugasi kao što se gasi

svještilo; Ne pominjite što je prije bilo i ne mislite o starijem stvarima. Evo ja ću učiniti novo..." (Isa. 43:15-19).

Da li si zapazio? Zaboravi prošle stvari – ne razmišljaj o prošlosti! Ovo će zahtevati disciplinu, ali može biti učinjeno!

Ako nisi nikad tražio punu slobodu – počni sad! Priznaj da je Božja Reč VEĆNA ČINJENICA, tada zanemari svaki osećaj koji bi mogao protivrečiti tome. Ovo će omogućiti Svetom Duhu da potvrди tvoje priznanje, da iskoristi Božju Reč za uništenje Sotonine laži. Odluci se da nikad ne dozvoliš prijatelju ili neprijatelju, Sotoni ili bilo kom nebibiljskom savetniku da oživi ono što je Bog proglašio zakopanim.

Odupri se svakom Sotoninom planu da te prevari. Ne moj nasedati na ovu prastaru strategiju koja savetuje da Bog možda to nije rekao ili nije mislio kako su oni to razumeli. Čuvaj se njegove lukave insinuacije: "Je li istina da je Bog kazao...?" (Post. 3:1).

Odbaci njegove laži, odbij da se vraćaš u prošlost i izjavi sa sigurnošću da je Bog zakopao svaku lošu uspomenu. Još bolje – PODSETI ĐAVOLA NA NJEGOVU BOLNU PROŠLOST! Podseti ga da ga je na Golgotskom krstu Isus u potpunosti lišio svake vlasti i moći koje je on poseđovao. Pročitaj mu glasno pesmu potpune pobjede, jer Bog nije samo uzdigao svog Sina iz groba, nego je sa prikazom najveće moći koju je ovaj svet ikad video razoruže svaki pokušaj u demonskoj hijerarhiji da ga spreči u postavljanju Isusa na tron univerzuma.

"(Bog) svukavši poglavarstva i vlasti izvede ih na ugled slobodno, i povijedi ih na njemu (krstu)" (Kol. 2:15). "I kakva je izobilna veličina sile njegove na nama koji vjerujemo po činjenju prevelike sile nejgove, Koju učini u Hristu, kad ga podiže iz mrtvih i posadi sebi s desne strane na nebesima, Nad svijetom poglavarstvima, i vlastima, i silama, i gospodstvima, i nad svakijem imenom što se može nazvati, ne samo na ovome svijetu nego i na onome koji ide" (Ef. 1:19-21).

Ne zaboravi da pošto je Sveti Duh potvrdio ono što si ti posvedočio, još uvek preostaje jednostavan disciplinovan čin – moraš namerno zaboraviti svu bolnu prošlost i pouzdano čekati Božju "Novu Stvar" (Isa. 43:19).

Zašto da ostaneš duhovni bogalj, zašto ne potražiš potpuno spasenje? Ustani i zasaj kako ti ovo svetlo dolazi. Kako počinješ da priznaješ da je tvoja prošlost sa svim bolnim uspomenama zakopana, tako ćeš potpuno i natprirodno, kao što je Bog zakopao egipatsku vojsku, uskoro zapevati: "Sila je moja i pjesma moja Gospodin, koji me izbavi; on je Bog moj, i slaviću ga: Bog oca mojega, i uzvišivaću ga. Gospodin je veliki ratnik; Ime mu je Gospodin. Kola Faraonova i vojsku njegovu vrže u more; izbrane vojvode njegove utopiše se u Crvenom Moru. Bezdaniiih pokriše; padoše u dubinu kao kamen. Desnica tvoja, Gospodine, proslavi se u sili; desnica tvoja, Gospodine, satra neprijatelja. I mnoštvom veličanstva svojega oborio si one koji ustaše na te; pustio si gnjev svoj, i proždrije ih kao slamu" (Izl. 15:2-7).

Danas je dan Božjeg spasenja. Ne dozvoli đavolu da ograniči ovo divno spasenje za neki drugi dan – ne doz-

voli njegovim lažima da te spreče da uživaš u potpunoj slobodi.

Zahvalan sam D. Ričardu iz Besingstika za sledeća sveđočanstva koja pokazuju na neostvarenu i tako često na nezatraženu moć koja je dostupna onima koji su otkupljeni iz Sotoninog kraljevstva.

Pre nekoliko godina jedan mladić iz oblasti Besingstoka je spasen. Tokom života bio je uvučen u "Andele pakla", na levom ramenu je imao istetoviran natpis "Andeli pakla" – a to mu je očigledno smetalo pošto je bio nanovo rođen. On se pokajao i pristupio vodenom krštenju. Kad je prošao kroz vodu krštenja, prva stvar koju je primetio, pošto se osušio i obukao, bila je da je natpis potpuno nestao sa ruke. Bog ga je uklonio u vodi krštenja.

Bio je neki čovek u Londonu koji je htio da pronađe davno izgubljene prijatelje – bračni par. Kako ih nije mogao naći, a nije bio upućen u Božje zakone, obratio se spiritualističkom mediju za pomoć. Medij se obratio duhovnom svetu i dobio odgovor da se sa prijateljima, bračnim parom, ne može stupiti u vezu od određenog datuma. Čovek nije bio zadovoljan ovim odgovorom i otputovao je do poslednjeg poznatog mesta gde je par boravio. Osoba koja je bila od koristi setila se bračnog para i uputila čoveka do mesnog sveštenika koji je kontaktirao sa njima. Pošto mu je čovek objasnio da je tražio pomoć kod medija da pronađe prijatelje, sveštenik je uradio dve stvari: prvo je objasnio opasnost savetovanja medija, a onda mu je saopštio da su njegovi prijatelji živi i zdravi. Tada je upitao za poslednji datum kada se, prema informaciji medija, sa njegovim prijateljima kontaktiralo. To je bio upravo

dan kada je sveštenik krstio dotični par u vodi. Činilo se da su duhovi izgubili sve zabeleške od tog dana.

Bila bi ozbiljna greška pomisliti da ovi i bilo koji slični znaci predstavljaju normalna iščekivanja vernika pošto bi prošli kroz vodu krštenja. Sveti Duh najefikasnije radi u najskrovitijim delovima ličnosti. Možda bi bilo mudrije da prepoznamo ova dva svedočanstva kao paralelu sa jedinstvenim slučajem kada je Isus izlečio čoveka bolesnog od paralize, kada se hoteći da učutka neiskazanu kritiku od skeptika, okrenuo prema njima i rekao: "Ali da znate da vlast ima sin čovječij na zemlji opravštati grijeha (tada reče uzetome): ustani, uzmi svoj odar i idi doma." (Mat. 9:6).

Kako oproštenje naših greha otvara put Bogu da ih zaboravi, tako je i krštenje u vodi divan način da Bog zakopa našu prošlost. Tada je i mi možemo zaboraviti.

Ako nisi kršten u vodi, nemoj više odlagati, nego u poslušnosti uđi u nju s punim razumevanjem svega što je jasno u tom činu i tada tiho čekaj da sveti Duh potvrdi tvoj korak poslušnosti tako što će natprirodno zakopati tvoju prošlost.

Ako si već kršten u vodi, nema potrebe da ponavljaš taj čin poslušnosti. Moguće je da te je Bog već obdario svojim blagoslovom. Možda si kao Eva kušan da poveruješ u Sotonine laži. Radeći pak to dao si mu zakonsko pravo da on tebi uskrati prava.

Ako je ovo slučaj, pokaj se za svoju neveru i ponovo učvrsti izgubljeni temelj tako što ćeš nanovo proznati svoju veru da se "s njim pogrebosmo krštenjem u smrt da

"kao što usta Hristos iz mrtvijeh slavom očinom, tako i mi u novom životu da hodimo" (Rim. 6:4).

Sadržaj sledećeg poglavlja će ti pomoći da shvatiš da dok budeš otkrivao kako valja živeti u Duhu, slučajno ćeš naići na veoma dragoceo blago. Naći ćeš svoj pravi identitet i sopstvenu vrednost kao pojedinac. Saznaćeš zašto si rođen i ko prema Božjoj želji treba da budeš.

Kriza identiteta! Rešena!

Ko je osoba koja te posmatra sa zbumenim izrazom svaki put kad gledaš u ogledalo? Ko je to ko pilji direktno u oči a čini se da ti je totalni stranac? Da li zaista poznaš tu osobu?

Ako ne možeš da odgovoriš na upitni pogled s dovoljnim uverenjem, moguće je da se krećeš prema krizi identiteta te bi možda nekoliko uvida bilo od koristi.

Tvoj identitet je uglavnom kombinacija triju faktora: osećaja da si uspeo u PROŠLOSTI, zadovoljstva SADAŠNJOŠĆU, ali isto tako i uzbudljivih ciljeva kojima težiš u BUDUĆNOSTI! To ti daje određenu svest o tvojoj istinskoj vrednosti, o samom sebi, to je zdrava procena tvog uspeha kao ličnosti, to je svesno prosudivanje karaktera koji si oformio suočavajući se sa izazivajućim životnim okolnostima.

Normalno, razvoj treba početi kod kuće gde disciplina puna ljubavi i čvrste smernice daju sigurnost i istovremeno polazu temelje jednom od najdragocenijih zakona života, tj. SAMODISCIPLINI!

Dom treba da bude mesto gde detetu nije data samo sloboda da razvija svoj jedinstveni identitet, nego se ono i uči odgovornosti da ne poseže za postupcima koji usk-

račuju slobodu drugima. Učiti da se brinemo za druge ljude je drugi zakon života koji vodi SAMOBOGAĆENJU.

Od tada dete treba da napreduje, uprkos svim trauma-ma adolescencije, uz razvojni smisao za upravljanje kroz život. Ako se disciplina učenja i napornog rada na ostvarivanju ovih ciljeva marljivo usvoji i primeni, rezultat će biti ne samo uspeh, nego će se naučiti još jedan zakon života – SAMOMOTIVACIJA.

Kasnije će se pojaviti rastuća svest o seksualnosti i prihvatanje seksualnih želja. Zbog činjenice da je ova oblast života tako značajna i da tako moćno utiče na svaki deo našeg bića, Bog je dao u knjizi Izreka, jasne instrukcije o dalekosežnim posledicama u toj oblasti našeg života. Neuspeh neće samo dovesti Božji sud na nas i izazvati osećaj krivice, koji će na kraju uništiti naše zdravље, već je u pitanju jedan od manje poznatih ali jačih i dalekosežnijih efekata – smanjivanje našeg unutrašnjeg ponosa; na-protiv, uspeh će doneti izobilje blagoslova a najmanji od njih nije pojačavanje SAMOPOŠTOVANJA.

Ako u procesu odrastanja osoba ne nauči da prevaziđa-zi sebične navike u ponašanju i da voli druge, tada ni brak sa svom svojom romansom neće sprečiti njenokrutno raskrinkavanje. Voleći drugog i družiti se s nekim nikad ne znači gubiti svoj identitet, nego uzdići i bogatiti svoje istinsko SAMODOSTOJANSTVO.

Samozavaravanje je siguran put do smouništenja. Onaj koji vara samog sebe čini to zbog nedostatka samodostojanstva. Onaj koji krađe na kraju uvek gubi. Lažov snižava svoje samopoštovanje a takođe žigoše sebe kao moralnu kukavicu. Sebičnost nikad ne uzdiže i ne ople-

menjuje tvoju ličnost. Ona podmuklo razara celovitost tvoje ličnosti. Onaj koji se spušta do dubina požude izgubiće sposobnost da se popne na visine ljudske ljubavi. Poštenje se ne isplati najbolje samo u poslu, to je jedini način života koji donosi najveće koristi od samopoštovanja. Ako okrivljuješ druge, a u stvari sam grešiš, omalo-važavaš zapravo sebe, u svojim očima. Poštenje je dragocena životna roba, a nepoštenje donosi samo moralnu propast.

Biblijске norme su Božji put do zdravlja, otvoreni put koji ti pomaže da zaobiđeš mnoge životne zamke. Njegove zapovesti su kao planine koje treba da te izazovu da se popneš iz mraka i da postaneš neko ko ima večnu vrednost.

Nijedan hrišćanin ne treba da se suoči sa krizom identiteta, jer su njegova prošlost, sadašnjost i budućnost nerazdvojivo povezane s večnim Božjim Sinom. Poistovećivanje s Njim dovešće nas do divnog zaključka da "nas izabra kroz njega prije postanja svijeta" (Ef. 1:4). Naše sadašnje okolnosti nisu samo plod Njegove suverene zamisli, nego su i podvrgnute Njegovoј kontroli punoј ljubavi (Rim. 8:28-29), a osim i iznad svega ovog, tu je i obećanje puno ljubavi da je naša budućnost sigurna u Njemu (Rim. 8:36-39).

Svaki vernik treba da bude zadovoljan sopstvenom ličnošću koju mu je Bog odredio i siguran u spoznaji da je on NJEGOV JEDINSTVENI IZRAZ. Ovo nije ponos ili pretpostavka nego zrelo duhovno vrednovanje istinske ličnosti. Svaki hrišćanin treba da teži mestu gde će kao Isus moći reći, iako u veoma ograničenom stepenu, "onaj koji je video mene video je Hrista" (Mesiju).

Jakov je klasični primer kako Bog nikad ne odustaje od ljudi bez obzira kako moralno izopačeni oni mogu biti. Jakov je bio onaj koji je izrugivao druge na nepošten način, i po imenu, i po prirodi, ali je Bog znao da je u njemu duboko ukorenjena želja za duhovnim blagoslovima. Bog je video njegove predispozicije da postane princ, te je strpljivo čekao da nejgovo smutljivo, naturajuće ponašanje prestane. Svi smo mi kao Jakov, svi smo potisnuli božanski primer života u potpunoj zavisnosti od Boga. Mnogi od nas treba da se nađu u bolnim i brunjućim situacijama da bismo priznali da svojim snagama i sopstvenim pravljjenjem planova ne možemo ništa postići (Jov. 15:4-5).

Apostol Pavle je novozavetni primer kako Bog nepotpustljivo dovodi svoj narod u sindrom očajanja poznat iz 7. glave Poslanice Rimljanima. Sve dok nismo nemilosrdno prepušteni na milost i nemilost i dok nismo shvatili da ako i kao hrišćani nastavimo živeti u telu, tj. za sebe, ne samo da ćemo živeti pod osudom, nego možda nećemo nikad upoznati radost pronalaženja svog pravog "ja" (Rim. 8:1-4).

Nalaženje MIRA S BOGOM i oslobođanje od krivice što smo grešnici donosi nam slobodu od prve osude, ali punina spasenja koja donosi MIR S SOBOM dolazi jedino kada upoznamo slobodu da ne živomo po telu, a ovo nije moguće dok ne saznamo tajnu promenjenog života (Gal. 2:20).

Samodostojanstvo dobijaš kada se odrekneš sebe i ni jednom čoveku nije uskraćen ovaj blagoslov jer, bez obzira na položaj ili obrazovanje, svaki čovek se može truditi da bude istinit prema samom sebi. Svako može težiti da

živi do granica svog poštenja, ali iznad svih su blagosloveni oni koji se odreknu sebe, uzmu svoj krst i slede Isusa (Mat. 16:24-25).

Dakle, sledeći put kad pogledaš u ogledalo, treba da budeš sposoban da kažeš sa sigurnošću: Izabran sam da budem dete Božje čak i pre nego sam postao grešnik. Ja sam izvanredno dragocen u Bogu. Otkupljen sam krvljui njegovog Sina! (Ef. 1:3-14). Oslobođen sam iz Sotoinog poseda tame i sad sam siguran u Isusovom kraljevstvu (Kol. 1:13).

Reci sebi, čak i sad, da mi "...svi koji otkrivenijem licem gledamo slavu Gospodinovu, preobražavamo se u to isto obliće iz slave u slavu" (2.Kor. 3:18). Bog na mene gleda kao na SVOJ JEDINSTVEN IZRAZ i iako nisam savršen, biću strpljiv, jer znam da nije još sa mnom završio! idi pred ogledalo i reci to sada!

U sledećem poglavljiju će ti biti otkrivene i ostale tajne Božjeg spasenja koje je tako divno. Tokom mnogih generacija te tajne su bile sakrivene dok ih Bog nije razotkrio apostolu Pavlu (Kol. 1:26).

Sada nauči da je sve ovo Božji način ponovnog dobijanja slave koju je Adam izgubio zbog neposlušnosti.

12

Traženje koje je trajalo vekovima

Tokom vekova ljudi su pokušavali da nađu nedostajuću dimenziju svojih bića. Postavljali su ozbiljna pitanja, ali nisu uspevali da dobiju zadovoljavajući odgovor. To su pitanja poput ovih: Zašto živim? Zašto sam rođen? Ko sam ja u stvari i gde nalazim svoje pravo dostojanstvo? Kakva je to velika praznina u mom životu i gde mogu pronaći zadovoljstvo?

Da bismo počeli da razumemo ove probleme, moramo pogledati Božju Reč i zapitati: Šta je čovek? Zašto je stvoren? Šta je pošlo naopako?

Adam je bio jedinstveno biće koje je Bog svojeručno napravio od zemljaske prašnine (Post. 2:7). Stvoren je malo nižim od andela tako da je bio podložan smrti, ali mnogo nadmoćniji od životinja. On ne samo da je posedovao neverovatne razumske sposobnosti i sposobnost da se odnosi prema moralnim osobinama Boga, nego je u budućnosti mogao postati besmrtan (Jev.2:5-8).

Dato mu je telo tako čudesno sazdano da će ga njegove tajne zauvek ostavljati začuđenim, tj. date su mu izvesne stvari koje su mu poznate, a zauvek će pokušavati da shvati stvari koje mu nisu poznate (Ps. 139:13-16).

Sa svim svojim čudima njegovo telo je stvoreno za više ciljeve, jer Bog je u njega udahnuo svoj dah i čovek je

postao "...duša živa" (Post. 2:7). U tom telu bila je drhtava ličnost sposobna ne samo da živi, nego i da voli i služi svog Stvoritelja.

Ali nadmašćujući ovu divotu, još jedna dodatna dimenzija činila ga je višim od životinja. Dat mu je duh u kojem je moglo biti merilo njegovog Stvoritelja, svojstvo i sposobnost da ne samo komunicira s Bogom, nego i da vlada nad onim što je stvorio snagom i autoritetom. Jer Bog je rekao: "...da načinimo čovjeka po svojemu obličju, kao što smo mi, koji će biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji" (Post. 1:26).

Ovo je bila čovečja slava! Ovo je bila visoka čast koja mu je bila određena i od koje je otpao. Iako ga je Bog upozorio da će mu neposlušnost doneti smrt, nagovoren je da sumnja. U grehu je prouzrokovana smrtna senka koja je bacila tamu u Adamov duh i u istom momentu Bog je ispraznio unutrašnju svetinju njegovog bića. Ali još gore, Adam je isteran iz raja. "...da ne pruži ruke svoje i uzbere i s drveta od života, i okusi, te do vijeka živi" (Post. 3:22).

Dan pre nego što je pao čitavo njegovo biće je bilo prožeto božanskom prisutnošću, on nije samo bez truda govorio o sličnosti sa svojim Stvoriteljem, nego je bez problem vladao svojim stvorenjem.

Dan posle pada užasna istina mu je postala jasna. Umesto snage i Božjeg prisutstva, u njemu je bila pristupa užasna usamljenost, umesto prisnog zajedništva s Bogom koje ga je podstaklo da hoda sa vrhunskom sigur-

nošću, postao je svestan da je posebna jedinka. Ostao je sâm – bez Boga!

Ali ne samo to: u dubinama njegovog bića kretala se tamna zla sila – to je bila moć greha! Sada je bio po prirodi – dete gneva (Ef. 3:1-3).

Kao "Savezna Glava" ljudske rase, Adam nije samo doneo greh u svet i na sve svoje potomstvo, nego je i to potomstvo takođe bilo prokletno tom opasnom zbrkom o odvojenom "ja". Njima je takođe uskraćena slava Božja. Njegovo potomstvo je nastavilo trajati kroz vekove, ali, na žalost, trajalo je u svojoj nepotpunosti.

Kroz vekove ljudi su samo letimično pogledali na izgubljenu slavu. Mogućnost da opet spoznaju Božje čudo u sebi biće ostvarena tek kad drugi Adam dođe na vremensku pozornicu. On ih neće samo otkupiti iz tog palog stanja, nego će ih svojim moćnim oživljavajućim Duhom dovesti ponovo u živi odnos s Bogom. S tim će doći i nada u ponovni dobitak njihove izgubljene slave.

Jovan je rekao o Isusu Hristu. "I reč postade telo i useli se u nas puno blagodati i istine; i vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao jedinorodnog od oca" (Jov. 1:14).

Iskoračivši iz večnosti u vreme Isus Hrist, Sin Božji, došao je ne samo da otkrije slavu koju je Adam izgubio, nego da je ponovo uspostavi. Pokazaće On ljudima puninu života koju je Bog predvideo za njih u želji da uživaju, razlog zašto su rođeni i slavu ljudskog bića koje je puno Boga.

Kasnije će Isus dati svoj bezgrešan život kao otkupnu cenu za čovečanstvo (Mat. 20:28). Kako se podrgnuo

smrti, morao je verovati svom Ocu da će ga vaskrsnuti svojom moći. Znao je da će posle njegove smrti Bog pustiti svoj Duh u milione drugih.

Isusova molitva je već delimično ispunjena u tvom životu, ali sad je došlo vreme za daljnje napredovanje. Isus se molio: "...Ne molim pak samo za njih (njegove prve učenike), nego i za one koji me uzvjeraju njihove riječi radi. Da svi jedno budu, kao ti, oče, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si me ti poslao. I slavu koju si mi dao da dадох njima da budu jedno kao što smo mi jedno. Ja u njima i ti u meni: da budu sa svijetom u jedno, i da pozna svijet da si me ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni što si ljubav imao. Oče! hoću da i oni koje si mi dao budu sa mnom gdje sam ja; da vide slavu moju koju si mi dao, jer si imao ljubav k meni prije postanja svijeta" (Jov. 17:20-24).

Isus se molio da ti ne treba da vidiš samo slavu, nego i da je sada podeliš! Stoga počni da priznaješ tvoju veru i "...Kako dakle primiste Hrista Isusa Gospodina onako živite u njemu, Ukorijenjeni i nazidani u njemu i utvrđeni vjерom... Jer u njemu živi svaka punina Božanstva tjelesno. I da budete ispunjeni u njemu" (Kol 2:6,7,9 i 10). "I cijel vaš duh i duša i tijelo da se sačuva bez krivice za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista" (1.Sol. 5:23).

Uporedo s priznanjem vere mora doći do stalnog odričanja sebe jer, primivši Božju prirodu koja je ljubav, moraš napraviti više prostora za Njega time što ćeš se odreći

svog starog ja – da voliš samo sebe. Kao rezultat će se pojaviti sve veća slava.

Kako se ti u potpunosti predaješ Bogu, njegova suverena moć će podesiti sve okolnosti tvog života, tako da ćeš biti oblikovan i sazdan kao Isus (Rim. 8:28-29).

Samo ako predaš svoje celo biće Njemu kao živu žrtvu, On će biti u mogućnosti da ponovo ustanovi izgubljenu savršenost i da ti pokaže svrhu tvog života, to jest zašto si rođen!

Samo Bog može osigurati da Hrist koji je u tebi kao nada slave postane Hrist u tebi – sjajna i predivna stvarnost (Kol. 1:28). Ako bi htio da otkriješ zašto si rođen, ako bi htio da saznaš svoj pravi identitet i da uživaš u svojoj jedinstvenoj sudbini u ovom svetu i u dolazeće doba – ovo je cena! Ali, kako je ona mala kada se uporedi sa večnom težinom slave koju ćeš steći!

Bog je pozvao nekoliko hrišćana da pate kao apostol Pavle, koji je samo u jednoj rečenici sažeto rekao o putu koji mu je Bog odredio: "...mislim da stradanja sadašnjega vremema nijesu ništa prema slavi koja će nam se javiti" (Rim. 8:18). Zbog kratkoće vremena on moli vernika: "Molim vas dakle, braćo, milosti Božije radi, da date tjelesa svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu; to da bude vaše duhovno bogomoljstvo. I ne vladajte se prema ovome vijeku, nego se promijenite obnovljenjem uma svojega, da biste mogli kušati koje je dobra i ugodna i savršena volja Božija" (Rim. 12:1-2).

Bog će tada moći dobiti najveću slavu iz malih ostataka tvoje čovečnosti, ne samo da će drugi primiti maksimalnu korist od tvog ponovnog rođenja, nego ćeš i ti spoznati

najveće ispunjenje. Ovo sigurno nije toliko cena koliko je izvanredna privilegija. Ovo je pronalaženje nedostajuće dimenzije života. To je ono što su ljudi tražili vekovima!

Pre nego što te čudo svega ovog obaspe, dozvoli mi da te vratim na zemlju podsećajući te da je tvoj život bio isplaniran večnim Božjim namerama još pre nego što je Bog postavio temelje svetu (Ef. 1:3-6).

13

Životne činjenice

Isus je rekao: "Zaista, zaista ti kažem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega" (Jov. 3:3).

Ako su spoznaja i iskušenje carstva Božjeg mogući samo onima koji su ponovo rođeni, tada je bitno da se upoznamo sa životnim činjenicama, koje nas neće dovesti u carstvo samo sada, nego će nas kasnije povesti i u svoju večnu dimenziju.

Zbog činjenice da Sveti Duh koristi Božju Reč da bi nas poučio sličnosti između našeg prvog rođenja u ovom i našeg durog rođenja u duhovnom svetu, i mi ćemo je koristiti istim terminima.

Pravično i lepo dete se prvo planira u ljubavnim ciljevima i intimnim željama roditelja. Mnogo pre nego što je dete začeto u majci, ono je stvoreno u mislima: mi smo željeni i začeti po večnoj nameri našeg Boga. "Kao što nas izabra kroz njega prije postanja svijeta, da budemo sveti i pravedni pred njim u ljubavi. Odredivši nas naprijed kroz Isusa Hrista sebi na posinaštvo, po ugodnosti volje svoje" (Ef. 1:4-5).

Bez obzira na naše zemaljske roditelje ili okolnosti, Božja namera je bila da se rodimo tako da bismo mogli biti ponovo rođeni! To je uvek bila njegova namera – da

ima bezgrešnu zemlju nastanjenu besmrtnim ljudima, ali, što je još lepše, dao nam je posinjenje u okviru svoje večne porodice i sada nam priprema nasledstvo i radost u budućoj nebeskoj slavi (Jev. 2:10).

Mi nismo ponovo rođeni od pokvarljivog semena, nego od nepokvarljivog, po Reči Božjoj koja živi i prebiva večno. Mi smo verovali i primili večno seme u naše unutrašnje biće – čak i u naš duh (1.Pet. 1:23).

Bez pomoći moderne tehnologije, psalmista opisuje naš prvi početak kada smo bili stvoren i zaštićeni u majčinoj utrobi. "Jer si ti stvorio što je u meni, sastavio si me u utrobi matere moje. Hvalim te, što sam divno sazdan. Divna su djela tvoja, i duša moja to zna dobro. Ni jedna se kost moja nije sakrila od tebe, ako i jesam sazdan tajno, otkan u dubini zemaljskoj. Zamjetak moj vidješe oči tvoje, u knjizi je tvojoj sve to zapisano, i dani zabilježeni..." (Ps. 139:13-16).

Ali osvanuo je dan kada je naš svet od vode prelomljen, i mi smo izašli u ovaj svet – neverovatan, čudesan momenat kada je jedna životna linija prekinuta a druga počela.

Isus je bio veoma jasam: dok ne iskusimo ovo drugo rođenje, nikada nećemo ući u duhovni svet. "Zaista, zais-ta ti kažem: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u carstvo Božije" (Jov. 3:5).

Duhovni svet liči na pokrete vetra. Osećamo njegovu energiju, posmatramo njegove efekte, ali ne možemo planirati ili kontrolisati njegovu snagu. Ipak, jedna stvar je sigurna: kada ljudsko srce postane svesno nevidljivih ali moćnih nebeskih pokreta i prepusti se Božjoj ljubavi, božansko začeće se dešava u duhu.

Dan kad smo nanovo rođeni označava početak života koji će se razlikovati od prethodnog. Pupčana vrpca naših čula nam više ne održava život, prvi put duboko uzdišemo u duhovnom svetu i vičemo "Ava, oče" (Rim. 8:15). Čudo se dogodilo, rođeni smo odozgo (Jov. 8:23).

Našim majkama trenuci našeg zemaljskog rođenja su bili ispunjeni mnogim protivrečnim osećanjima – nesigurnošću, strahom i bolom, a to je praćeno osećanjem bojazni pomešanim s olakšanjem i radošću. Nekima je to bilo relativno lako, a drugima bolno i otegnuto. Tako je i sa našim nebeskim rođenjem: za neke je uverenje Duha tako lagano i jednostavno, dok je za druge to duga i teška borba.

Kako se beba instinkтивno okreće prema majčinim grudima za hranu, takođe i mi okrećemo Božjoj Reći; "kao novorođena djeca, budite željni razumnoga i pravoga mliječa da u njemu uzrastete za spasenje" (1.Pet. 2:2 – delimično obrad.). Zagrljaj pun ljubavi i nežna briga onih kojima je Bog to osigurao u okviru njegove crkve pomogli su i nama u traumama i nevoljama duhovnog detinjstva, ali ozbiljni dani bili su ispred nas kako smo počinjali posručući učiti da hodamo po veri, a da nam ne pomažu ljudske ruke.

Posle je došlo jako meso Božje Reći da stvori duhovne kosti i mišiće "Kako nam je njegova božanska sila darovala sve što služi životu u pobožnosti, poznanjem onoga koji nas je pozvao svojom sopstvenom slavom i kreplošću, čime su nam darovana skupocena i najveća obećanja, da pomoći njih postanete učesnici u Božjoj prirodi, pošto izbegnete pokvarenost koja požudom vlada u svetu, to baš zato unesite sav trud i pokažite vrlinu u svojoj veri, a u vrlini znanje, a u znanju uzdržljivost, a u

uzdržljivosti strpljivost, a uzdržljivosti pobožnost, a u pobožnosti bratoljublje, a u bratoljublju ljubav. Jer kad sve to imate i to se umnožava, ne čini vas lenjima i besplodnima na poznanje Gospoda našega Isusa Hrista" (2.Pet. 1:3-8) (Novi zavet, Čarnić). Postepeno, Hristova narav se stvara u nama (Gal. 4:19).

Duhovno detinjstvo je ubrzo prošlo i krećući se prema mladosti počeli smo se suočavati s potrebom usmeravanja u našem životu. Počelo nam je bivati jasno da ljudi ne uvlače svoje sudbine u život, nego se to dešava samo onima koji naprave odlučan napor i posvete se s predanošću i obavezom.

Apostol Pavle je posebno naglašavao svecima u Rimu: "...da date tjelesa svoja u žrtvu živu, svetu ugodnu Bogu; to da bude vaše duhovno bogomoljstvo. I ne vladajte se prema ovome vijeku, nego se promijenite obnovljenjem uma svojega, da biste mogli kušati koja je dobra i ugodna i savršena volja Božija" (Rim. 12:1-2).

Odrastati u životu znači da počinjemo da preuzimamo veće odgovornosti. Pošto smo sazreli, od nas se očekuje da izademo iz sopstvenog životnog kruga i gradimo živote drugih. Isus je rekao: "...sin čovječij nije došao da mu služe, nego da služi i dâ dušu svoju u otkup da za mnoge" (Mat. 20:28). Apostol Jovan takođe govori o mlađićima koji su pobedili zloga i ojačali u Božjoj Reči, i o očevima čije razumevanje Boga je potpuno u savršenosti spoznaje i otkrovenja (1.Jov. 2:13-14).

Sada čak iako smo sazreli u našim duhovnim životima to nije kraj. Spoljašnji čovek se raspada, ali unutrašnji se obnavlja iz dana u dan (2.Kor. 4:16). Zemaljsko telo umire

– ali ono samo pada u san (1.Kor. 15:20-22). Oni koji su rođeni iz nepokvarljivog semena ne samo da žive drugačije – oni i umiru drugačije. Grob postaje ulaz u slavnu besmrtnu budućnost (Fil. 2:21-23). Žao nam je što se privremeno rastajemo, ali ne kao oni koji nemaju tu nadu (1.Sol. 4:13).

Pored ovog, imamo i jednu veću nadu: uzbudjujući mogućnost da bismo mogli biti među milionima koji će jednog dana prevariti smrt kada se Isus vrati da nas promeni i uzme da budemo s njim (1.Sol.4:13-18). Koliko je sigurno da je otisao da pripremi mesto za nas, isto tako će nas povesti da uživamo u porodičnom nasledstvu koje je nepokvarljivo i čisto, i nikad neće nestati, a rezervisano je na nebu za one koje čuva Božja moć (1.Pet. 1:5-6). Bilo da umremo ili odemo na nebo kroz oblake, jedna stvar je apsolutno sigurna a to je da ćemo biti besmrtni kao što je Isus!

Brak više neće biti potreban jer Isus je rekao: "Jer o vaskrseniju niti će se ženiti, ni udavati; nego su kao andeli Božiji na nebu" (Mat. 22:30). Neće više biti porođajnih muka, tuga, plač i bol će proći, smrt više neće vladati kada Isus napravi sve stvari novima (Otk. 21:4-5).

Ova moćna proročanstva nas uveravaju da je naše novo rođenje početak života koji nema kraja. Jednog dana ćemo ući u novo nebo i novu zemlju i uživati u njihovoj slavi (Otk. 21:1-7). Ovo su činjenice večnog života!

Dok se Isus ne vrati da ponovo ujedini svoju porodicu, On nas moli da učinimo jedan jednostavan čin ljubavi – da se setimo Njega kad lomilo hleb, ali dok to ćinimo, jednostavna vera ne sme samo da zaboravi smrt i vaskrs-

Životne činjenice

nuće, nego i da shvati da ova dva večna čina ljubavi omogućavaju našim dušama da ih hrani Njegov Duh, komunikaciju s njegovim životom i da ljubimo druge dok On ne dođe.

14

Samo uspomena?

Kako je tužno što puno vernika ne uspeva da shvati i uživa u punom značenju jednostavne ali izvanredne tajne večere Gospodnje.

Oni savesno slušaju Njegov poziv da ga se sećaju u lomljenju hleba, sa zahvalnošću se sećaju krsta na kome je Hrist umro za njihove grehe prema Bibliji.

Puni nade, oni rado očekuju slavni dan njegovog povratka kada će s Isusom "pitи novo (vino) u carstvu oca" (Mat. 26:29), ALI, NA ŽALOST, često zaboravljaju da je to predviđeno da bude večera Gospodnja vreme natprirodne komunikacije!

Jednostavna vera mora videti iza simbola, mora iskoraknuti da bi primila pravi život i vrline Božjeg Sina. Vera mora uzeti hleb i vino s rečima slavljenja; kako moje telo prima i pretvara ove znakove njegove ljubavi, tako i moj duh poprima pravi Božji život.

Sećanje na Isusa tokom lomljenja hleba mora biti više od pokoravanja Božjem obredu. Inspiracija i emocija mogu uskoro proći, dok će deljenje njegovog života s našim nastaviti da nas menja od jednog stepena slave do drugog (2.Kor.3:18).

Prizivanje u pamćenje takve ljubavi je divno, ali kao i s drugim uspomenama efekti mogu biti takođe veoma kratki, posebno ako je naš dnevni zadatak da živimo s onima (i da ih volimo) koji su nezainteresovani i čak i neprijateljski raspoloženi prema Bogu.

Radosno očekivanje divne budućnosti može biti okrepljuće iskustvo, ali često bolna stvarnost naših sadašnjih okolnosti može nas vrlo brzo oboriti na zemlju s treskom.

Čak i kada poklanjamo naša srca da bismo slavili Gospoda Isusa i razmišljamo s čudenjem o njegovoj lavovskoj hrabrosti da umre kao jagnje, brzo zaboravljamo i ne uspevamo da sledimo njegov primer kada smo pozvani da se suočimo s provokacijama i progostvima.

Čak i kad vidimo kontrolisanu snagu njegove krotkosti i shvatimo da će takva blagost naslediti zemlju, čini se da provodimo polovinu naših života ljubomorno se boreći za svoja prava.

Da, i 10.000 puta da, ako je Mojsije video kako su Jevreji nahranjeni "andeoskom hranom" (Ps. 78:25), koliko je divnije biti nahranjen istinskom hranom večnog života. Oni koji jednu samo srž i hranu Hristovog života živeće iz doba u doba. Oni uživaju u komunikaciji Duhom pravih principa i vrednosti Hristove muževnosti. To je mistični ideo običnih ljudskih bića u instinskom Božjem životu. Oni koji primaju Hristov život su besmrtni, oni žive drugačije i zbog njega oni i umiru različito a jednog dana pevaće radosno: "...dostojan si da uzmeš knjigu, i da otvorиш pečate njezine; jer si se zaklao, i iskupio si nas Bogu krvlju svojom od svakoga koljena i jezika i naroda i plemena, i učinio si nas Bogu našemu careve i svećenike, i

carevaćemo za zemlji" (Otk. 5:9-10). "...dostojno je jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i jačinu i čast i slavu i blagoslov" (Otk. 5:12).

Ne smemo nikad zaboraviti da je naš hrišćanski život počeo pošto smo primili oživljavajući Hristov duh u naše mrtve duše (Ef. 3:1), ali, što je važnije, taj život mora biti očuvan i neprekidno održavan pomoću jednostavne vere koja crpe snagu iz istog natprirodnog izvora!

Nasuprot svim ostalim religijama u kojima ljudi traže Boga, hrišćanstvo je odnos s Bogom koji ne samo da traži ljudi, nego i zaista deli s njima život svog sina (Jov. 3:36).

Apostol Pavle je neprekidno morao uzbunjivati crkve zbog opasnosti da budu odvučene od izvora svog života, koji je bio jedinstvo s Hristom. Neprekidno ih je opominjao da se ne udaljavaju od jednostavnosti jevanđelja, jer kako su Isusa Hrista primili prvi put s verom, isto tako moraju nastaviti da ga primaju s verom (Kol. 2:6, Gal. 3:3). Oni ne samo da treba da ostanu u zajedništvu s Njim, u molitvi i učenju, nego i u lomljenju hleba, takođe (Dela 2:42).

Ako želimo da održimo duhovnu snagu i živahnost, primanje njegovog života mora nam biti važnije čak i od dnevnog hleba (Jov. 6:48). Ako nas je Isus upozorio da, nesumnjivo bez njega ne možemo ništa učiniti, onda činimo glupost ako polkušavamo da donešemo plod ili pomžemo sopstvenim snagama (Jov. 15:4-5). Zašto smo upozorenici da ispitamo naša srca pre nego se približimo njegovom stolu? Zbog dve opasnosti: prva je konflikt u

koji bismo mogli sami sebe uvući a druga oštra Božja kazna.

Ako se kajemo i verujemo da nas je Hristova smrt oslobođila od moći Sotone i pomirila s Bogom, tada se obnavljamo dok primamo njegov oživljavajući duh u naš duh. Više nismo "deca gneva" (Ef. 2:11), nego "deca ljubavi" (1.Jov. 4:7). Umesto da smo duhovno mrtvi, sada smo živi i imamo pravi Božji život i prirodu punu ljubavi.

Ali novo rođenje automatski stvara novi problem koji se ogleda u tome da Hristov Duh dolazi u sukob sa starim sebičnim navikama (Gal. 5:17). Ako se neprekidno odričemo svoga ja, tada će neprekidna moć i mir biti prisutni, ali ako se ne odrekнемo svoga ja i ne stavimo ga pod Božju smrtnu presudu (Rim. 6:6), tada će nerešeni unutrašnji sukob na kraju proizvesti depresiju, bolest, a možda i smrt!

Hodati u ljubavi znači odreći se sebe i živeti za druge (1.Jov. 2:7-11). Hod u ljubavi svrstava novo ja s novom prirodom i očiti rezultati su: radost, mir, sreća, zdravlje, život u izobilju i plodna služba. Ali živeti sebično nije samo greh nego je i opasno!

Apostol Pavle je upozorio crkvu u Korintu da je njihova sebičnost neukusna sprdačina samog stola za kojim su sedeli. Skupili su se zajedno da se sete Hrista koji je prolio svoju krv za njih, ali oni samo nisu bili spremni da podele čak ni svoj hleb! (1.Kor. 11:21-22).

Njihovo sramno ponašanje, u potpunosti lišeno ljubavi, nije uspelo da raspozna njihovu braću kao deo tela Gospodnjeg. Tada, da bi stvar bila još gora, nisu uspeli da

Samo uspomena?

shvate pravi smisao raspoznavanja Njegovog tela u lomljenju hleba. Takva drskost verovatno je iznenadila anđele, ali mnogo gore od toga: to je na kraju pokrenulo Boga na osudu!

Nemojmo nikad zaboraviti njegov poziv pun ljubavi "uzmite, jedite, ovo je tijelo moje, koje se za vas lomi" (1.Kor. 11:24) i pijmo iz čaše, sećajući se našeg saveza s Njim zapečaćenog krvljtu (1.Kor. 11:25).

Jednog dana, ne tako daleko, našu veru zameniće pribor, videćemo ga kakav je On, ali do tog momenta nema razloga da naše zajedništvo s njim ne bude tako intimno i stvarno te da nebo bude samo zamena kulisa. Haleluja! Čak i tada, dođi brzo, Gospode Isuse!

15

Božansko zdravlje

Od Postanka do Otkrivenja Božja Reč nemilosrdno razotkriva glavnog neprijatelja ljudi – đavola. Takođe razotkriva štetu koju možemo pretrpeti ako sledimo nejgov buntovnički stil života. Dok je bolest često direktni rezultat stresa i napetosti, koji su prouzrokovani življenjem za greh i samo za sebe, nikad ne smemo zaboraviti da su mnogi ljudi nevine žrtve povreda koje su prouzrokovali drugi. Reč Božja ne daje samo jasna upozorenja krivcu, nego i uči ispravnu mudrost koja će nam pomoći da se borimo s problemima (2.Tim. 3:16). To bi se moglo uporediti sa preventivnom medicinom.

Većina pacijenata u doktorskoj ordinaciji (neki govore o cifri i do 60%) je bolesno zbog mentalne ili emocionalne napetosti. Telo se oseća nelagodno (tj. bolesno) zbog takvih stvari kao što su bes, nezadovoljstvo, strah, briga i, najgore od svega – krivica. Ovo su samo neki od pogrešnih stavova i krivica, koji postaju glavni uzroci bolesti.

Veoma često doktor mora da odloži stetoskop, topolomer i druga sredstva dijagnosticiranja naših bolesti, jer ne može da nađe ništa organski pogrešno. Tada mora da pribegne staromodnim, ali dobro dokazanim veštinama proučavanja delovanja organa jednih na druge i zdravom razumu pokušavajući da otkrije problem koji je prouzrokovao bol.

Čak i u slučajevima kada klice i virusi prođu u odbrambeni mehanizam tela, to često može biti zbog toga što su stres i napetost prethodno iscrpli imunost organizma s kojom bi se telo oduprlo bolesti.

Bog je uvek davao prednost unapređivanju krepkog zdravlja (Iz. 15:26). Ako ne uspemo da prepoznamo ili odbijemo da odgovorimo Njegovoj Reči koja daje zdravlje, trpećemo posledice. "Sine moi, slušaj riječi moje, prigni uho svoje besjedi mojoj. Da ti ne odlaze iz očiju; čuvaj ih usred srca svojega. Jer su život onima koji ih nalaze i zdravlje svemu tijelu njihovu" (Izr. 4:20-22).

Bog ide i dalje. On "ispunja dobrim želje tvoje, ponavlja se kao u orla mladost tvoja" (Ps. 103:5). Samo On može podmladiti naše telo i produžiti naš vek (Post. 25:1-4) i On to čini ispunjavajući želje naših srca i veseljeći nas u potpunosti. Mnogi od naših sredovečnih problema bili bi umanjeni da smo koristili svoju neokupiranost porodičnim brigama da volimo Boga i njegov narod sa obnovljenim žarom. Ako Bog može okrepiti orla tako što mu zameni otpala pera novim i čineći to podmladi njegovu snagu, da bi se mogao ponovo veličanstveno i strašno vinuti u visine kao nikad – on to može učiniti i za svoje ljudе!

Samo ti Bog može oprostiti greh i očistiti te od mrlja nečiste savesti; obratiti se bilo kom drugom izvoru za pomoć u ovom slučaju – glupo je i uzaludno (Marko 2:7-12, 1.Jov. 1:9). Mir razuma je bitan za zdravje, ali ga smo Bog može dati (Rim. 5:1). Samo će ti Božja Reč pomoći da zameniš uništavajuće uzroke življenja za sebe i za greh jer ludost je družiti se sa bezbožnim ljudima (Ps. 1:1). Zbog toga je naše društvo bolesno i zato posrće boreći se nestvarnošću.

Zadovoljstvo razuma nije samo veliki dobitak – ono donosi i dobro zdravlje (1.Tim. 6:6). Možda je teško uvek se radovati u Gospodu, ali je dobro za tvoje arterije (Fil. 4:4). Živeti u miru sa svim ljudima ponekad se čini da je skoro nemoguće, ali pomaže ti da spavaš bolje (2.Tim. 2:22).

Ovo su samo neki od Božjih saveta, ali još moćniji, jači od svih lekova ili medicine su: vera, nada i ljubav (1.Kor. 13:13).

VERA je jedini odgovor na strah koji uništava zdravlje i zabrinutost. Božja Reč je puna obećanja koja poražavaju strah i inspirišu veru. Praktično svaki problem i okolnost su opisani u Psalmima i Izrekama. Iz srca Biblije Bog može govoriti tvom srcu. Utešiće i dati ti mir ako mu se približiš. Sam Isus je sve preduzeo da bi nas upozorio o uznemiravajućim strahovim (Luka 12:22-34). Ako vrapci mogu srećno da žive iz dana u dan tražeći hranu i pored toga imaju vremena da pevaju, ako ljljani mogu da se otvore i uživaju u suncu, onda, ako naučimo, to sigurno možemo i mi.

NADA ima veliku vrednost. Ona nas ne veže samo s našim večnim domom, nego i utiče na naše zemaljsko zdravlje. Nada uvek gleda na Boga kao na naše svetlo sutra, veliku dostatnost za svaku buduću potrebu i snagu za telo, dušu i duh (Fil. 4:19). Nada je živahno, uzbudljivo očekivanje da će sutra biti bolje nego danas. Nada odmara vernika i raduje ga u sigurnoj spoznaji da je svaka situacija pod Njegovom kontrolom (Rim. 15:4, 5:13).

LJUBAV ima vrhunsku važnost. Kako je tužno da tako često potcenimo ili namerno zaboravimo ovu prvu Isusovu zapovest (Jov. 15:12).

Kada nekog voliš, to nije samo znak da voliš Isusa (Jov. 14:21), nego je to i divan osećaj za koji je predviđeno da blagoslovi tvoga brata i donese zdravlje tvom telu. Mržnja, bes, gorčina i nezadovoljstvo ubrizgavaju moćne otrove u svaki deo tvog tela, ostavljajući tvoje jadne bubrege da se bore s tim preopterećenjem.

Ako nisi nešto oprostio bratu, nemoj se iznenaditi ako te počnu povređivati i mučiti bolesti (Mat. 18:32-35). Ako pažljivo pročitaš čitav sadržaj (Mat. 18:21-31), Sveti Duh bi te mogao ubediti da bi bolje od svih lekova koje ti doktor može prepisati delovala doza straha od Boga.

Ako nisi dobro raspoložen ili dozvoliš da neraspoloženje ozvoliji tvoj duh, ne uspevaš da prosudiš da je tvoj brat deo Božjeg tela; ako povrediš njega, možeš povrediti i sebe (1.Kor. 11:27-34). Najveći izraz tvoje ljubavi prema Isusu najbolje se ogleda ne u tome šta kažeš ili pevaš, nego kako pokazuješ ljubav i deliš teret s Njegovim ljudima. Ako ti je na savesti greh neopraštanja, ne bi to pomoglo da promeniš doktora: mnogo bolje bi bilo da promeniš svoje ponašanje.

Ako na život gledaš iz mračne perspektive, ako toliko uživaš kada si jadan pa zbog toga gundaš na Boga, na svakog i na sve, nemoj se iznenaditi ako te tvoje jadno telo razočara – samo ono može pretrpeti toliku kaznu. "Srce veselo pomaže kao lijek" (Izr. 17:22). Smej se, nauči to raditi i dozvoli i drugima da se šale na tvoj račun, to je dobro tvom zdravlju i tvom licu!

Zabava i humor odmaraju pod uslovom da ne ideš predaleko ili da se ne šališ na tuđ račun (Ef. 5:4).

Iako je Pavle postavljen pored Hrista u carstvu nebeskom (Ef. 2:6), noge su mu bile čvrsto na zemlji, tj. bio je svestan životnih realnosti. Zdravorazumski je savetovao Timoteja "...pij po malo vina želuca radi svojega" (1.Tim. 5:23). Plašljiva narav se ne menja preko noći, nego samo uz pomoć vere koja raste u iskustvu. Pre nego što potcenimo Timotejeve živce, možda bi bilo dobro pomisliti: da smo kojim slučajem mi pretrpeli njihove patnje i muke, mnogima od nas bi bio potreban oporavak ili bi tražili preuranjeno penzionisanje. Trofimu je verovatno bilo rečeno da se odmori i ojača a možda čak i da prenese svoje obaveze (2.Tim. 4:20).

Ako ti se čini da Bog ne odgovara na molitvu ili ne objašnjava uzrok tvojoj bolesti (Jk. 1:5), možda bi bilo mudro da ga zamoliš da te vodi na sličan, praktičan način. Mnogi od naših prehrambenih proizvoda sadrže hemikalije koje štite i bojadišu proizvod. Domaći i industrijski proizvodi mogu biti štetni po zdravlje. Zagadenje te može ugroziti iz više izvora, ali pazi da ne postaneš bolećiv ili da te ne uhvati fobija u vezi sa ovim stvarima (Marko 16:18). Bog će te upoziriti o ovim opasnostima ako ga zamoilš za Njegovu pomoć. Preteran posao, previše jela, malo spavanja ili neuspevanje da se smanji intenzitet rada samo su neki od jednostavnijih uzroka bolesti.

Bog želi da ti uživaš u izobilnom zdravlju i krepkosti. On može i izvešće čuda i izlečenja, ali Njegova Reč takođe uči kako da izbegnemo ponašanje koje stvara bolest. Voli ga celim svojim bićem, voli njegov narod sa svim njegovim nedostacima. Odmori se u sigurnoj spoznaji da te On voli i da se brine za tebe (1.Pet. 5:7). Imaj veru i nadu da

veruješ u svetlu budućnost. Ovo je Božji put do božanskog zdravlja!

16

Nemoj se povrediti!

Skiciraj i napravi vešala i onda se obesi. NE! NARAVNO NE DOSLOVNO! Ipak, to se desilo Hamanu, jer se, pokušavajući da javno predstavi Mordokaja, Božjeg čoveka, sve njegovo kovanje zavere i političko špekulisanje završilo samo sopstvenom propašću. U stvari, on je pro-uzrokovao sopstvenu smrt. Zbog činjenice da je Bog protiv svih takvih ljudi, on je obešen na sopstvenim vešalima (Est. 3:7). Od Postanka do Otkrivenja Bog neprestano hrabri svoj narod da "Nikakvo oružje načinjeno protiv tebe neće biti srećno, i svaki jezik koji se podigne na te na sudu saprećeš. To je našljedstvo sluga Gospodihovih i pravda njihova od mene, veli Gospodin" (Isa. 54:17). Svakog ko dira Božje pomazanike, a ni njegove sluge nisu tu isključene, nego se to odnosi na svakog člana njegovog tela koji hoda uspravno i verno mu služi (Ps. 105:14-15), propisno je opomenut da je Bog veliki zaštitnik i branitelj pravednosti Božjih pomazanika.

Nemoj nikad tajno planirati tuđu propast, jer bilo kako vešto da zameteš svoj trag ili koliko god da su ti uverljivi argumenti, Bog će te raskrinkati! Ako drugome jamu kopas, sam ćeš u nju pasti (Izr. 28:10). Ako su, nasuprot, tvoji motivi iskreni, tvoje namere miroljubive, tvoje ruke čiste, ja bilo kome ko te dira ili se čak usudi da uperi prstom u tebe. Da pogledamo nekoliko primera kako je Bog preokrenuo situacije onima koji progone pravedne.

Ako se kao Danilo nađeš uhvaćen u opasnoj situaciji, odmori se i budi siguran da ti se neće, kao ni njemu, ništa loše desiti! I bez pomoći mogadona, valijuma ili bilo kojeg drugog veštačkog uspavljujućeg sredstva, uživao je u dobrom noćnom odmoru. Da li si se ikad zapitao šta je koristio kao jastuk? Da, Bog je ili prouzrokovao kočenje čeljusti kod lava ili privremeni gubitak apetita – ali samo dotle dok pravi obrok nije poslužen (Dan. 6:24). Ništa ne sme uzneniravati tvoj san, osim naravno situacije kada podsvesno slaviš Boga (Ps. 91:11), ili se brineš o potrebljima drugih, npr. o bebama ili o bolesnima. Poznata je izjava Johna Wesleya da nije izgubio nijedan noćni san zbog brige ili straha. Nikakve uzneniravajuće misli ne smeju remetiti tvoj mir jer "...andjelima svojim zapovijeda za tebe da te čuvaju po svijem putovima tvojim" (Ps. 91:11). Bog je uvek na oprezu i spreman da se odazove ako ti je potreban tako da nije potrebno vama obadvoma da ostanete budni (Ps. 121:3-4).

Ako se osećaš kao deca Izraela koje je gonio Faraon i uhvatio ne ostavljajući im put da pobegnu, nemoj paničiti! Bog je sasvim sposoban da podigne vodu a muljevito dno da pretvoti u autoput (Izl. 14: 21-22). Sačuvaj svoje saosećanje za one koji te progone, jer su te oni doveli do puta kojim Bog želi da ti ideš, On će dozvoliti da se voda vrati u normalan položaj (Izl. 14:27). Svaku naočigled preteću situaciju u tvom životu nije pokrenuo Sotona nego Bog! Sotona nije ništa drugo neplaćeni sluga, radi po striktnim pravilima i nije mu dozvoljeno da vrši jedan gram pritiska na tebe više nego što možeš podneti (Job 2:1-10).

Sve stvari, dobre i loše, stvorene su da bi poslužile velikoj Božjoj svrsi da te napravi poput Isusa (Rim. 8:28-

31). Tako kada se suočiš sa problemom u sojoj situaciji, pitaj za uzrok, nauči lekciju i izadi iz situacije smejući se (Job 42:12-17).

U ponoć ili podne to bi se moglo desiti drugima, ali ne i tebi (Ps. 91:5-13), a Bog jasno upozorava bilo koga ko progoni pravedne "dotakni se tog čoveka i dotakao si mene" (Dela 9:5, Isa. 41:11-14, Ps. 109:29). Bog je zaštitio svoj narod zaštitnim oblakom kako su putovali kroz divljinu (Izl. 14:19) i stalno im je pokazivao kako je mogao da ih krepi od žedi i gladi (Isa. 49:10).

Dok se on o tebi brine, ti si siguran od svih prošlih i sadašnjih proricatelja koji tvrde da su zvezde tvoja sudbina a čak ni mesečeva gravitaciona sila ne može uticati na tvoje ponašanje ili prouzrokovati ludilo. Da, sve kosmičke sile su pod Njegovom kontrolom: sunce, mesec ili i zvezde ne mogu ti naškoditi ili te povrediti (Ps. 121:5-6). Ne maš se čega bojati!

Da, onaj koji postavlja zamku biće uhvaćen u istu tu zamku (Ps. 141:8-10), jer Bog vidi zamke i štiti nevine da ih te zamke ne ulove (Ps. 142). Bog je autor pesničke pravde a istorijski zapisi i večnost će otkriti da su Njegove presude neverovatno pravedne (Ps. 94:21-23). On će posramiti neprijatelje svojih ljudi, zbuniti ih, raspršiti ih kao plevu, loviti ih, progoniti ih i stavljati ih na nesigurna mesta (Ps. 35:1-9). One koji idu u rat protiv nevinih treba žaliti (Isa. 49:24-26) jer, pokušavajući da osvoje tvrđavu koju Bog suvereno štiti, oni će biti totalno poraženi (Ps. 91:2).

Istorija nije drugo nego priča kako On čuva svoj narod i štiti ga kao "zenicu oka njegova" (Zah. 2:8). Zato: odmori se, ne paniči, prestani sažaljevati sebe i sačuvaj sažaljenje za one koji te progone. Senka vešala nije za tebe, rika

Nemoj se povrediti!

gladnih lavova, usijana peć, gomila koja urla za tvojim petama ne treba da prouzrokuju strah ili nesanicu. Samo ti možeš sebe povrediti!

Pronaći ćeš ono NAJBOLJE što Bog ima za tebe!

Ako je tvoje srce iskreno u potrazi za onim NAJBOLJIM što Bog ima za tebe, ako izbegavaš glupe reakcije ili tvrdoglavost, ako budeš osjetljiv na nežne podsticaje Svetog Duha, naći ćeš ono NAJBOLJE što Bog ima za tebe. Ovo nije prazno obećanje, to je proročka izjava upućena tvom duhu.

Očinsko srce Božje je poslalo svog jedinog Sina da ti zakonski povrati nasledstvo koje ti pripada. Sveti Duh može sada postupati kao nebeski izvršilac u tvoju korist. On će ispitati tvoj slučaj i uvesti te u sve tvoje nasledstvo.

Zbog toga što si ti Božje dete, poseduješ više zakonskog prava da zahtevaš Njegovu ljubav nego da zahtevaš bilo šta drugo na zemljiskom sudu.

Testament je zapečaćen Isusovom krvlju. Sotona ne može da ga pobije. On jedino može pokušati da te natera da sumnjaš.

Nemoj se zadovoljiti time što poznaješ doktrinu. Doktrina je samo sredstvo pomoću kojeg će te Sveti Duh uvesti u stvarnost poznavanja Boga.

Čitava nebesa su obećala da ćeš spoznati Božju dobru, prihvatljivu i savršenu volju za tvoj život.

Ako predaš svoje telo kao živu žrtvu, ako odoliš svim pritiscima sveta koji će pokušati da te uguraju u svoj kajalup, ako dozvoliš Božjoj Reči da reprogramira čitavu strukturu tvog mišljenja, uspećeš da pronađeš ono NAJBOLJE što Bog ima za tebe.

Bog će dobiti maksimum slave iz tvoje čovečnosti – to je DOBRO. Drugi će dobiti maksimalnu korist pošto nađeš svoju sudbinu u njemu – to je PRIHVATLJIVO. Konačno, ti ćeš sam dobiti maksimalno ispunjenje – to je SAVRŠENO (Rim. 12:1-2).

Bez Božje ljubavi, bez rada Njegovog Sina, bez rada Svetog Duha nikad ne bi pronašao ono NAJBOLJE što Bog ima za tebe, čak i da živiš 10.000 godina. Ali sa njihovom pomoći uspećeš!

Božja divna milost je doprla do tvog beznačajnog života, uništila tvoj osećaj izgubljenosti u beskrajnosti Njegove ljubavi. Rođen si od nepokvarljivog semena Božje Reči i On će usavršiti ono što te brine. Vodstvo tvog života je na Njegovim ramenima. Sve stvari, i dobre i loše, biće samo dobre, jer iz dobrog i lošeg Bog će stvoriti u tebi sliku Njegovog Sina (Rim. 8:29).

Bog je čuo povike tvog srca upućene Njemu. Video je kako si ga mnogo puta tražio. Sada će pomeriti nebo i zemlju da bi te uveo u SVOJE NAJBOLJE!